

ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

ปริญญานิพนธ์
ของ
บวร บุญยงค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

บทคัดย่อ
ของ
บวร บุญยงค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2545

ป. 10/1000

บวร บุญยงค์. (2545), ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ, รองศาสตราจารย์ปรีชา ตันจริยานนท์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้จัดการทีมจำนวน 15 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 15 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 64 คน รวมทั้งสิ้น 94 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม พบว่ามีปัญหาระดับปานกลาง คือแสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม ความสะอาดและความปลอดภัย และความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย
2. ปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม ที่พบมากคือ เวทีมวยในการฝึกซ้อม จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอน ที่พบมากคือ ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง
4. ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการที่พบมากคือ เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา และการให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา
5. ปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อมที่พบมากคือ ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม และความพอเพียงทางด้านโภชนาการ

PROBLEMS IN THE AMATEUR BOXERS TRAINING IN SECONDARY SCHOOL
REGION 1

AN ABSTRACT
BY
BORWORN BOONYONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
February 2002

Borworn Boonyong. (2002). *Problems in the amateur boxers training in secondary school region 1*. Master Thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Samatchai Noisiri, Assoc. Prof. Preecha Tunjariyanond.

The purpose of this research is to study the problems in the amateur boxers training in secondary school region 1. The purposive sampling has been used for the total of 94 population or samples : 15 team managers, 15 coaches, and 64 amateur boxers.

The results of the research are the followings :

1. Places for practicing : It finds that there are problems in a medium level which concern the light, convenience, safety and the proportion of practicing area for boxing.
2. Equipment for practicing : The serious problems have been found in the boxing – rings.
3. Coaches : Most coaches are not competent in planning the practicing consistently.
4. Budgets and the well – fare : There are a lot of problems in wages, health and accident insurance coverage paid during the practice. There are also problems in providing facilities, conveniences, special lessons – tutoring, the educational funds and rewards for the amateur boxers.
5. Duration of Practice : The problems in this area are about the inadequate nutritional food and the suitable length of time in keeping the amateur boxers for practice and training.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

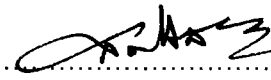
ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

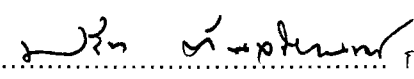
ของ
นาย บวร บุญยงค์

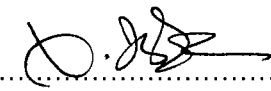
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

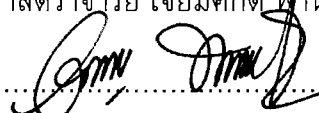

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ปรีชา ดันจรรย์นันท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ อาจหาญ ทรงงามทรัพย์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ปรีชา ตันจรียานนท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล และอาจารย์อาจหาญ ทรงงามทรัพย์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้ให้ความกรุณา ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข และปรับปรุง ข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา กรุณาของทุกท่านจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ โพธิ์ศรีสูง คณบดีคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกท่านจากระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ที่เคยอบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์วิชาเอกพลศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ทั้งในด้านวิชาการ และด้านประสบการณ์แก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจจริง ขอขอบคุณพี่ น้อง เพื่อนบัณฑิตศึกษา วิชาเอกพลศึกษา ภาควิเศษ รุ่นที่ 9 ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประมาณ บุญยงค์ คุณแม่ลำจวน บุญยงค์ คุณพ่อมาลัย เทียวทอง คุณแม่พิสวง เทียวทอง ที่คอยให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบคุณภรรยานางวาสนา บุญยงค์ กับบุตรชายเด็กชายไอศูรย์ บุญยงค์ ที่เป็นกำลังใจในการศึกษาด้วยดีตลอดมา ถ้าหากงานวิจัยมีสิ่งดี เป็นประโยชน์แล้ว ผู้วิจัยขออุทิศ สิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

บวร บุญยงค์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม.....	5
	บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน.....	7
	หลักการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่น.....	10
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	14
	งานวิจัยในประเทศ.....	16
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	25
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	25
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
	การวิเคราะห์ข้อมูล	29
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
การวิเคราะห์ข้อมูล	65
สรุปผลการวิจัย	66
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ	73
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	73
 บรรณานุกรม	 74
 ภาคผนวก	 79
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 86

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	26
2	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม	30
3	ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม	31
4	ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหา ด้านสถานที่ฝึกซ้อม	32
5	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม	34
6	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม	36
7	ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม	37
8	ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์ การฝึกซ้อม	38
9	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม	40
10	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน	42
11	ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน	43
12	ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน	44
13	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน	46
14	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม เกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ	48
15	ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ	50
16	ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณ และสวัสดิการ	52
17	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ	54
18	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม	56
19	ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม	57
20	ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหา ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม	59

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
21	ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม 61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การแข่งขันกีฬา ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของการส่งเสริมกีฬา ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และเป็นการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และมีความสามัคคี เป็นประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นจากประโยชน์ของการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาที่จะเสริมสร้างให้บุคคลมีร่างกายแข็งแรงมีสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว (ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. 2531 : 1) ดังนั้นการกีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับของสังคมโลกว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ เพราะจะทำให้ทรัพยากรมนุษย์ของชาติมีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง และสมบูรณ์ และนอกจากนี้การเล่นกีฬาจะก่อให้เกิดการพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย การส่งเสริมการเล่นกีฬาจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง ในสถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาในทุกระดับ เพราะจะช่วยให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน

มวยสากลสมัครเล่น เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่มีความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ดังจะพบว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ หรือการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาวិทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬากองทัพไทย กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬานักเรียนกรมพลศึกษา กีฬานักเรียนโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กีฬานักเรียนนักศึกษาของแต่ละจังหวัด ฯลฯ ได้มีการบรรจุกีฬามวยสากลสมัครเล่นเข้าเป็นกีฬาหลักชนิดหนึ่งในการแข่งขัน

มวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่เสริมสร้างความสามารถในการใช้มือเป็นอาวุธ เป็นกีฬาที่กล่าวถึงการป้องกันตัวและการตอบโต้คู่ต่อสู้โดยตรง โดยใช้วิธีวางเท้าที่มืออยู่ตามธรรมชาติ เต็มไปด้วยกลเม็ด พลิกแพลง โดยมีต้องอาศัยอาวุธหรือวัตถุนอกกายมาเกี่ยวข้องด้วยเลย สามารถนำมาใช้ได้ ในยามคับขัน หรือใช้ป้องกันตัวเมื่อถูกรังแกได้อย่างฉับพลัน นอกจากนี้ยังเป็นกีฬาที่สร้างคุณธรรม กล่อมเกลานิรันดร์ใจคอให้กล้าหาญเป็นนักสู้ มีความเยือกเย็นสุขุม หนักแน่น รู้จักระดับโทสะ และความจุเนญะ มีไหวพริบ เชื่อมั่นในตัวเอง มานะอดทน และมีระเบียบวินัย ตลอดจนเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายอย่างดียิ่ง

จากคุณค่าและความสำคัญของการกีฬา ที่กล่าวมา หน่วยงานราชการ เอกชน และองค์กรต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านกีฬา จึงได้จัดการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ ขึ้น โดยจัดแบ่งระยะเวลาการจัดการแข่งขันแต่ละรายการให้มีระยะเวลาห่างกันตามสมควรทั้งนี้เพื่อให้มีการแข่งขันแบบต่อเนื่องตลอดทั้งปี ซึ่งกีฬามวยสากลสมัครเล่นก็ได้ถูกบรรจุไว้ในรายการแข่งขันต่างๆ เหล่านี้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งในด้านการฝึกซ้อม

และการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและถูกวิธี ซึ่งจะทำให้นักกีฬาได้เสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นเลิศซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ ในระดับเยาวชน

เกือบทุกรายการของประเทศนักกีฬาส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเกือบทั้งหมด

➤ การฝึกซ้อมกีฬานับว่าเป็นหัวใจของการแข่งขันกีฬาเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและสมรรถภาพให้เกิดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของนักกีฬาและมีความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกซ้อมที่ดีจะประกอบไปด้วยสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช สุขภาพและสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ขวัญและกำลังใจ การบำรุงร่างกาย ในขณะฝึกซ้อม รวมทั้งการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะส่งเสริมให้นักกีฬามีความสมบูรณ์จนถึงจุดสูงสุดและจะส่งผลให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการแข่งขันได้ สิ่งที่มีมักจะเกิดขึ้นบ่อยๆในการจัดเตรียมการแข่งขันและการทำงานคือ ปัญหาและอุปสรรค การเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ก็เช่นกัน มักจะประสบปัญหาและอุปสรรคในทุกครั้ง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา อาจมีอยู่หลายปัญหา แต่ปัญหาที่เป็นปัญหาสำคัญและควรที่จะมีการรับรู้ เพื่อเตรียมการแก้ไขปัญหานั้น คือ ปัญหาที่เกิดจากการฝึกซ้อม เพื่อเตรียมตัวหรือทีม เข้าร่วมการแข่งขัน เพราะผลของการฝึกซ้อมจะเป็นประการสำคัญที่จะทำให้บุคคลหรือทีมประสบความสำเร็จ หรือชัยชนะได้ การฝึกซ้อมที่ดี ที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์ ผู้ฝึกสอนหรือแม้แต่กำลังใจในขณะฝึกซ้อม ย่อมส่งผลให้ตัวนักกีฬานั้นมีความพร้อม มีการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เมื่อเข้าแข่งขันก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายแต่ถ้าในการฝึกซ้อมนั้นมีปัญหาเกิดขึ้นทั้งก่อนและในขณะฝึกซ้อมก็จะทำให้นักกีฬาฝึกซ้อมได้อย่างไม่เต็มที่ที่มีผลเสียต่อตัวนักกีฬาเองเมื่อเข้าแข่งขัน (ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. 2531 : คำนำ - 2)

จากความสำคัญและความจำเป็นดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้โรงเรียนต่างๆ ที่จะจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันจำเป็นต้องเตรียมความพร้อม ในด้านต่างๆ อันจะเป็นส่วนสนับสนุนการฝึกซ้อม เพื่อให้การเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันประสบผลสัมฤทธิ์สูง ในฐานะที่ผู้วิจัยเคยเป็นนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น ตลอดจนปัจจุบันเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับกีฬามวยสากลสมัครเล่น จึงสนใจและมุ่งประเด็นที่จะศึกษาเฉพาะกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่าแต่ละโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตการศึกษา 1 ประสบปัญหาในด้านใดบ้าง เพื่อทราบถึงสาเหตุ ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นในการฝึกซ้อมอันจะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 นำไป ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ การเตรียมตัวของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่จะส่งเข้าร่วมการแข่งขันตามรายการต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติ เพื่อ ปรับปรุง และ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับเรื่องกีฬามวยสากลสมัครเล่น และเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ในการเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขัน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งประกอบไปด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร ที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพบว่า มีโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่มีการฝึกซ้อมนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 27 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 27 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 27 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 116 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งมีทั้งหมด 5 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเลือกโรงเรียนที่มีนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 15 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 15 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 64 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

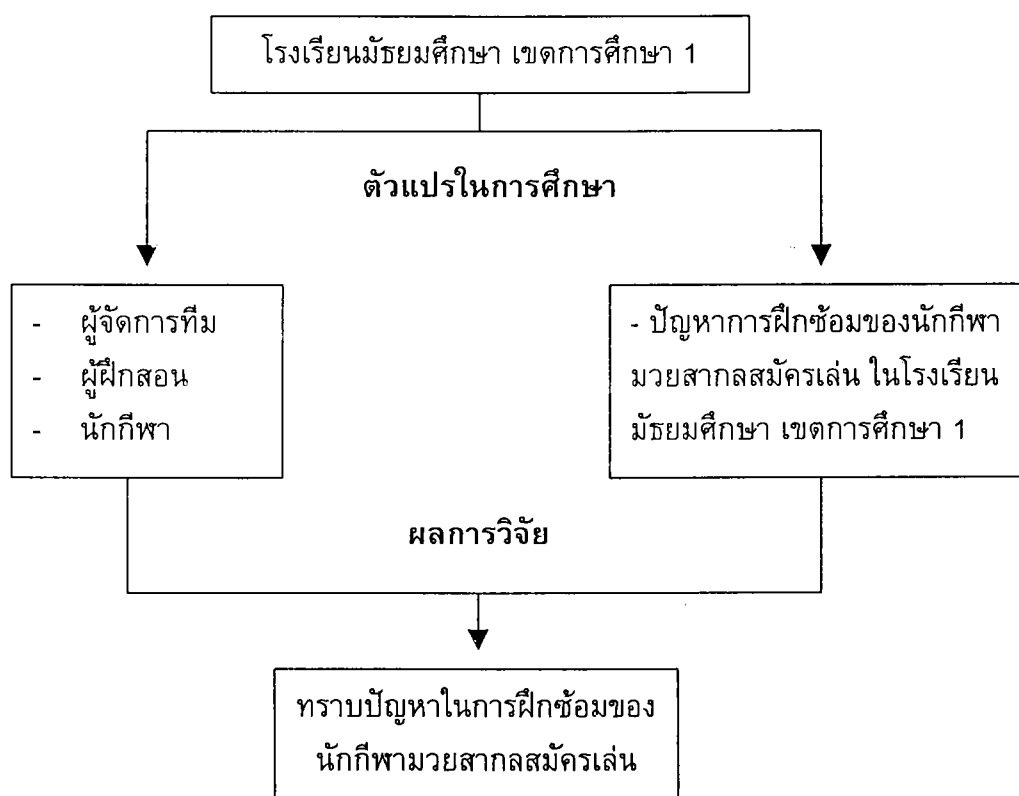
นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาการฝึกซ้อม หมายถึง อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เขตการศึกษา 1 หมายถึง เขตการศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ประกอบด้วย จังหวัดจำนวน 5 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม
2. บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน
3. หลักการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 1.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม

ความหมายของการฝึกซ้อม

จากการศึกษา ค้นคว้า จากทฤษฎี และหลักการของการฝึกซ้อมกีฬาจากหนังสือ วารสาร เอกสารต่าง ๆ นักวิชาการได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ดังต่อไปนี้

การฝึกซ้อม คือการพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้ด้วยการเร่งรัด กระตุ้น ให้ระบบการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายต้องทำงานมากขึ้น มากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถขั้นสูงสุดให้นักกีฬาสามารถกระทำได้ด้วยการปรับเปลี่ยนปริมาณความหนักในการฝึกซ้อมให้สอดคล้อง ได้จังหวะเหมาะสมกันในแต่ละช่วงของการฝึก ที่สำคัญจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในขั้นตอน วิธีการฝึก สามารถพิจารณาเลือกใช้รูปแบบวิธีการฝึกได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และต่อเนื่องกันหลายวิธี เพื่อให้เกิดประโยชน์ และความสามารถสูงสุดแก่นักเรียน นอกจากนี้จำเป็นต้องศึกษาข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจ แน่ใจ แนชัดก่อนที่จะเริ่มลงมือทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง จริงจัง ทั้งนี้เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะภายในของร่างกาย (เจริญ กระบวนรัตน์, 2525 : 20) และมงคล แฝงสาเคน (2531 : 283) ได้กล่าวไว้ว่าการฝึกซ้อม คือการปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อยกระดับทักษะ และพัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้นและ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2524 : 172) ได้กล่าวไว้อีกว่า การฝึกซ้อม คือการกระตุ้นร่างกายอย่างเป็นระเบียบ โดยมุ่งหวังในการพัฒนา ร่างกายไปในทางที่มีประสิทธิภาพ

บุชเชอร์ (Bucher.1968 : 282) กล่าวว่า การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภท เพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้วจะทำให้บุคคลที่ได้รับการฝึกซ้อมนั้นเกิดความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขัน

สรุป การฝึกซ้อม หมายถึง ขบวนการในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางร่างกายด้วยวิธีต่างๆ อย่างมีระบบระเบียบและขั้นตอน เพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ดังนั้น การฝึกซ้อมกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง ขบวนการในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวด้านร่างกายของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นตั้งแต่เริ่มทำการฝึกซ้อมจนสิ้นสุดการแข่งขัน ด้วยวิธีการต่างๆ อย่างต่างๆ เพื่อปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น หรือรักษาระดับอย่างมีระบบระเบียบและขั้นตอนให้เหมาะสมกับวัยและขีดจำกัดของแต่ละบุคคล เพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ความสำคัญในการฝึกซ้อม

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันว่ามีการตื่นตัว ขยายตัวและมีการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาเป็นอย่างมาก และนับวันยิ่งทวีความสำคัญเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพราะคุณค่าของการกีฬานั้นได้สร้างเสริมพัฒนาศักยภาพของคนอย่างมากมาย ซึ่ง เจริญทัศน์ จินตนาเสรี (2542 : 23) ที่กล่าวว่า การจะพัฒนากีฬานั้นจะต้องพัฒนาองค์การกีฬาควบคู่กันไปกับการพัฒนาบุคลากรกีฬา โดยเฉพาะเรื่องผู้ฝึกสอน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการฝึกซ้อมกีฬา

ดังนั้น จะเห็นว่าการกีฬามีบทบาทในการดำรงชีวิตของสังคมมนุษย์ ได้พัฒนาและขยายวงกว้างขึ้นแทบทุกมุมโลก โดยได้รับความสนใจและได้จัดให้มีการจัดการแข่งขันทุกระดับ แต่การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จ หรือได้รับชัยชนะในการแข่งขัน จะต้องอาศัยการฝึกซ้อม ฝึกฝน หรือการเตรียมตัวที่ดี ดังที่ อนันต์ อัดชู (2536 : คำนำ) ได้กล่าวว่า ในการแข่งขันไม่ว่าระดับใดก็ตาม การเตรียมตัวของนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ จะทำให้ประสบความสำเร็จหรือชัยชนะก็ได้ แต่ในการที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในการกีฬาได้นั้นต้องมีแรงจูงใจ หรือความตั้งใจจริง และเอาจริงเอาจังต่อการฝึกซ้อม ส่วน นิตยา เกิดจันทิก และคณะ (2539 : 1) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬามีทักษะ มีประสบการณ์ และมีสมรรถภาพทางกายที่ดี คือการฝึกซ้อมที่ดี

การฝึกซ้อมกีฬาจะต้องอาศัยผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถ มีใจรักและทุ่มเทให้กับกีฬานั้นๆ อย่างจริงใจและจริงจัง เพราะการฝึกซ้อมเป็นพื้นฐานหลักของการพัฒนาด้านกีฬา ถ้าไม่มีการฝึกซ้อมโอกาสที่จะเป็นผู้เล่นนั้นมีน้อยมาก และจะต้องใช้เวลานานในการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความชำนาญถูกต้องตามแบบแผน เกิดความเคยชิน ความเชื่อมั่น การตัดสินใจและความมั่นคงในอารมณ์ อันมีผลรวมไปถึงความเฉลียวฉลาด ไหวพริบ อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังที่ ประชา ฤาษุติกุล (2530 : 19) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกหัดหรือการฝึกกีฬามวยสากล ต้องใช้

เวลานานในการฝึกให้เกิดความชำนาญ ก้าวหน้าที่ละน้อย และถูกต้องตามแบบแผน ต้องอาศัยความพร้อมของร่างกาย กำลังใจที่ได้เตรียมไว้อย่างจริงจัง และมีความประสานงานระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้ออย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดความสุขุม เยือกเย็น และความอดทนแห่งพลัง ซึ่งเราเรียกได้ว่าเกิดทักษะ

จากความสำเร็จในการฝึกซ้อม การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ อันเป็นส่วนช่วยสนับสนุนในการฝึกซ้อม ได้แก่ การทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬา การจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกซ้อม สถานที่เก็บตัวฝึกซ้อม งบประมาณและสวัสดิการ ตลอดจนทั้งผู้ฝึกสอน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะทำให้การฝึกซ้อมมีผลสัมฤทธิ์สูง

บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน

บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีม

ในการวางแผนการฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละประเภทนั้น จะแตกต่างกันออกไป ตลอดระยะเวลาในการเตรียมตัวหรือเตรียมทีมนั้น เป็นอิสระของแต่ละทีมที่จะกำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร หรือผู้จัดการทีมที่ให้การสนับสนุน ซึ่งมีส่วนในการผลักดัน อันจะส่งผลกระทบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาให้ดีขึ้น หรือเลวลงได้เหมือนกัน ซึ่ง ซาติซาย อีสรัมย์ (2525 : 129) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ดังนี้ ผู้จัดการทีม (Team Manager) เป็นผู้ที่มีความรู้สูงสุดในทีม ทำหน้าที่บริหารทีม อำนาจความสะอาดต่างๆ ภายในทีมทำหน้าที่ ดัดสินปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในทีม หากมีกรณีที่ต้องหักท้วงการตัดสินใจของกรรมการ เป็นหน้าที่ของผู้จัดการทีม นอกจากนั้นยังเป็นสื่อกลางประสานงานกับทุกๆ คนทั้งภายในและภายนอกทีม และ มงคล แฝงสาเคน (2531 : 205) ได้ให้ความหมายและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ว่า ผู้จัดการทีมเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในทีมกีฬาทุกชนิด เพราะผู้จัดการทีมเป็นผู้บริหารทีม และเป็นผู้วางนโยบายหลักในการสนับสนุนทีม มีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณานโยบายของทีมร่วมกับคณะกรรมการการกีฬานั้นๆ เพื่อเป็นนโยบายในการดำเนินงานให้ทีมกีฬามีสมรรถภาพสูง

2. ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบอื่นๆ วางแผนดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้

3. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินของทีม

4. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการจัดหา ปรับปรุง และดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกทางการกีฬา

5. จัดการเกี่ยวกับเรื่องขนส่งนักกีฬา

6. อำนาจความสะอาดสบายต่างๆ ให้กับนักกีฬาและผู้รับผิดชอบคนอื่นๆ

7. ดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณาหาตัวนักกีฬาร่วมกับผู้รับผิดชอบคนอื่นๆ

8. ติดต่อประสานงานทางธุรการต่างๆ

9. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีมกีฬา

ดังนั้น ผู้จัดการทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่บริหารทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมทีม ตั้งแต่เริ่มทำการฝึกซ้อม จนเสร็จสิ้นการแข่งขันเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ปัจจุบัน ในการเตรียมทีมกีฬาที่จะทำให้ทีมดีมีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เป็นที่รู้จักของสังคม และวงการกีฬา ย่อมมาจากการจัดการทีมที่ดี เช่น การวางแผนการฝึกซ้อม การวางตัวบุคคลผู้รับผิดชอบในแต่ละเรื่อง ทำโครงการฝึกซ้อมระยะสั้น ระยะยาวในการฝึกซ้อม การแข่งขัน และการประเมินผล มีการประชุมหารือเป็นระยะๆ กำหนดหน้าที่แน่นอนภายในทีมที่รับผิดชอบและแบ่งงานเพื่อรับผิดชอบดังนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และกรรมการอื่นๆ เพื่อจะทำให้การทำงานของทีมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและช่วยกันนำทีมไปสู่จุดมุ่งหมายให้ดียิ่งขึ้น

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจรองจากผู้จัดการทีมในการปฏิบัติงานโดยทั่วไป แต่เป็นผู้มีอำนาจเต็มในการควบคุม ดำเนินการเกี่ยวกับการสอนและการฝึกทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน สำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน เพราะสาเหตุหลายประการที่เป็นตัวกำหนด เช่น การศึกษา พื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมของสังคม ประสบการณ์ด้านการศึกษา การกีฬา และอื่นๆ สิ่งต่างๆ ที่กล่าวจะเป็นตัวกำหนดความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อมั่น และแนวทางตลอดจนหลักการฝึกกีฬาของผู้ฝึกสอนแต่ละคน

ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ช (Coach) คือ บุคคลที่ทำหน้าที่ฝึกฝนอบรม พัฒนาเทคนิคและทักษะกีฬา เพื่อนำนักกีฬาหรือทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อุตรรัตน์ภักดิ์, 2540 : 1)

ฟรอสต์ (Frost, 1970 : 7) กล่าวว่าผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง ครูพลศึกษานั้นเอง เพราะทำหน้าที่ส่งเสริมให้บุคคลเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมการเคลื่อนไหว

จากความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬาที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้และความสามารถของบุคคลรวมกัน อันที่จะก่อให้เกิดการกระทำกิจกรรมหรือพัฒนาการที่ดีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการและสามารถถ่ายทอดฝึกสอนให้นักกีฬาได้ รวมทั้งสามารถจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติ ฝึกฝนและทำการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนกีฬามีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนานักกีฬาหรือทีมกีฬาไปสู่ความสำเร็จได้ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ เสียสละ มีความอดทน ทำหน้าที่ด้วยความยากลำบาก สิ่งเหล่านี้ คือ คุณสมบัติที่ดีของผู้ฝึกสอนที่ดี

ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง บุคคลที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบหรือฝึกสอน และอบรมนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้เป็นผู้มีความสามารถในการแข่งขันพร้อมทั้งให้มีระเบียบวินัย มีคุณธรรมสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขโดยให้ความรับผิดชอบและรู้จักตนเอง

การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพมีความหมายกว้างกว่าการกระทำแก่คนบางคนหรือบางกลุ่ม เพื่อให้เขาได้พัฒนาจนถึงขีดสูงสุดเท่านั้น แต่ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องเรียนรู้และพัฒนาสิ่งต่างๆ จากประสบการณ์เพื่อประยุกต์เป็นหลักการของตนเองได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนมวยสากลที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญๆ ดังที่ สุพิตร สมาหิโต (2535 : 10 - 11) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ตนทำ
 2. สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็นวิธีการที่สะดวกประหยัด และมีประสิทธิภาพที่สุด ที่สำคัญคือไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น แต่กลับเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอีกด้วย
 3. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์แข่งขัน
 4. ต้องอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจให้กับนักกีฬาและทีม
 5. ทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้าและมีการพัฒนาระบบการดำเนินงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา
 6. มีความมั่นคงทางอารมณ์ไม่หวั่นไหวง่าย มีเหตุผลและให้ความเป็นธรรมแก่นักกีฬาทุกคน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
 7. เป็นคนกลางที่จะประสานสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยเฉพาะในหมู่นักกีฬาหรือทีมกีฬา
 8. ต้องพัฒนาปรับปรุง แก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิธีการใหม่ๆ ด้วยความคิดใหม่ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่งๆ ขึ้น
- บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ฝึกกีฬานั้น จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิคทักษะต่างๆ ให้แก่นักกีฬาได้ รวมทั้งสามารถจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติ ฝึกฝนและทำการแข่งขันอย่างดีที่สุด ดังที่ อุดร รัตนภักดิ์ (2540 : 3) ได้กล่าวถึง ผู้ฝึกกีฬาควรมีความรอบรู้โดยทั่วไปเพื่อจะได้พัฒนานักกีฬาหรือทีมกีฬาไปสู่ความสำเร็จไว้ ดังนี้

1. รู้เรา หมายถึง รู้จักวิเคราะห์ตัวเรา (ผู้ฝึก) นักกีฬาของเราตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น ผู้จัดการทีม คณะกรรมการ เป็นต้น
2. รู้เขา หมายถึง รู้จักวิเคราะห์บุคคลอื่นๆ ผู้ฝึกสอนคนอื่น นักกีฬาทีมอื่น ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
3. รู้สถานการณ์ สภาพการณ์ สถานที่ อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก
4. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับเขา และกับสภาพการณ์
5. รู้หลักการ ขบวนการและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึก ศึกษาในศาสตร์แขนงต่างๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

6. รู้กฎ กติกา มารยาท

7. รู้คุณธรรม จริยธรรม มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ดังนั้น บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ การช่วยพัฒนานักกีฬาทางด้านร่างกาย จิตใจและ สังคม เพื่อให้เขามีศักยภาพสูงสุด ซึ่งจะช่วยพัฒนาสิ่งเหล่านี้ จะเป็นไปได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถและทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬาในการช่วยนักกีฬา ดังนั้นการฝึกกีฬาหรือการจะเป็นผู้ฝึกสอน จะเป็นงาน “ช่วยเหลือ” มากกว่างานที่ “สั่งการ” งานของผู้ฝึกสอนเป็นวิชาชีพที่จะต้องคอยช่วยเหลือนักกีฬา หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ฝึกสอนเปรียบเสมือนที่ปรึกษาเป็นนักแนะนำไม่ใช่เป็นผู้เผด็จการ

หลักการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่น

การฝึกกีฬามวยสากลสมัครเล่นของแต่ละคน ย่อมมีสาเหตุหรือมีสิ่งดลบันดาลใจที่ต่างกัน เช่น ฝึกด้วยใจรัก ฝึกเพราะถูกชักชวน ฝึกเพื่อสุขภาพ ฝึกเพราะอยากแสดงออก หรือฝึกเพื่อสิ่งตอบแทน ซึ่งปัจจุบันกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางไปทั่วโลก นักกีฬาที่มีความสามารถสูงและได้รับชัยชนะในการแข่งขันระดับนานาชาติ จะได้รับรางวัลตอบแทนเป็นจำนวนมาก จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้สนใจฝึกกีฬามวยสากลสมัครเล่นมากขึ้น

การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ต้องมีการเตรียมตัวหรือเตรียมทีมที่ดี การเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นนับว่าเป็นงานที่หนักพอสมควรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการเตรียมทีม เช่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม สถานที่ในการฝึกซ้อม การเก็บตัวฝึกซ้อม งบประมาณ สวัสดิการและงานต่างๆอีกมากมาย ซึ่งภาระความรับผิดชอบต่างๆ ที่กล่าวมานั้นส่วนใหญ่จะตกอยู่กับผู้ฝึกสอน ดังที่ เจษฎา เจียรนัย (2530 : 74) ได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อฤดูกาลแข่งขันล่าสุดสิ้นสุดลง ก็ถึงเวลาที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มวางแผนเพื่อเตรียมนักกีฬา เสริมงานของทีมงานในการแข่งขัน ฤดูกาลต่อไปจะเห็นว่างานผู้ฝึกสอนเป็นงานไม่มีวันที่จะสิ้นสุด เมื่อจบฤดูกาลแข่งขันไปแล้ว ถึงแม้ว่านักกีฬาจะมีโอกาสได้พัก แต่โค้ชกลับต้องใช้ความคิดเพื่อวางแผนต่อไปไม่มีโอกาสพักเช่นนักกีฬา สาเหตุที่โค้ชต้องรับภาระดังนี้ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างในฤดูกาลแข่งขันที่ผ่านมาเพิ่งจะจบสิ้น อุปสรรคและปัญหาต่างๆของทีมยังคงได้รับการบันทึกอยู่ในความทรงจำของผู้ฝึกสอน ช่วงเวลาดังกล่าวจึงเหมาะสมที่สุดสำหรับ ผู้ฝึกสอนและสต๊าฟที่มาร่วมกันปรึกษาเกี่ยวกับการบริหารทีมของตน”

เมื่อได้บุคคลที่จะรับผิดชอบในการเตรียมทีมกีฬาได้แล้ว ผู้ที่รับผิดชอบทั้งหมดจะต้องจัดการเตรียมทีมเพื่อให้มีมาตรฐานสูงในการเข้าแข่งขันดังที่มกคล แฝงสาเคน (2531 : 212) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. จัดทำงบประมาณเพื่อการเตรียมทีม
2. เตรียมสถานที่ฝึกซ้อมและสถานที่เก็บตัวฝึกซ้อม

3. จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมสำหรับทีมและบุคคล เช่น กระสอบชก นวมชก เป้าชก เครื่องแต่งกาย เชือกกระโดด ผ้าพันมือ ยางรองพื้น ฯลฯ
4. จัดคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม และติดต่อประสานขออนุญาตจากผู้ปกครอง
5. สร้างสมรรถภาพทางกีฬา ได้แก่การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่างๆ
6. สร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสภาพจิตใจของนักกีฬา
7. สร้างคุณลักษณะที่ดีให้แก่ นักกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กฎ กติกา และ มารยาทในการแข่งขัน พร้อมเตรียมเอกสารต่างๆ
8. ป้องกันการบาดเจ็บของนักกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น อุปกรณ์ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น พาหนะ และอื่นๆ
9. การประชุมปรึกษาหารือ ถึงปัญหาต่างๆในขณะเตรียมทีม ประเมินความสามารถของ นักกีฬา และนัดหมายในการเข้าร่วมการแข่งขัน
10. การปฏิบัติหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย และจิตใจ และแจ้ง ผู้ปกครองให้ทราบหลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขัน

คณะผู้ฝึกสอนอาจมีสมาชิกหลายคนทำให้เกิดปัญหาในการเตรียมงานมากขึ้น โดยเฉพาะ ความขัดแย้งในแง่ความคิดเห็น ซึ่งผู้ฝึกสอนและคณะผู้ฝึกสอนทุกคนย่อมมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ “การเตรียมทีมให้ประสบผลสำเร็จ” เพียงแต่สมาชิกหรือผู้ฝึกสอนแต่ละคนควรยึดถือบทบาทและ หน้าที่ของตนเองเป็นหลัก กล่าวคือเมื่อมีคณะผู้ฝึกสอน หัวหน้าผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้กำหนดนโยบาย และคณะผู้ฝึกสอนจะรับเอานโยบายของหัวหน้าผู้ฝึกสอนมาปฏิบัติพร้อมทั้งเสนอแนะความคิดเห็น ต่างๆ แต่อำนาจและสิทธิควรขึ้นอยู่กับหัวหน้าผู้ฝึกสอนแต่เพียงผู้เดียวเมื่อทุกคนรับทราบและ ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองแล้วเชื่อได้ว่าปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นย่อมลดน้อยลงไป เพราะเป้าหมายของทุกคนอยู่ที่ชัยชนะแต่ต้องอยู่บนพื้นฐานความดี ความถูกต้อง ยุติธรรม คุณธรรมและอยู่ในเกณฑ์ของการกีฬาที่ดี

นักมวยที่มีฝีมือ มีความสามารถ มีความชำนาญเท่าเทียมกันจะแพ้หรือจะชนะขึ้นอยู่กับ ไหวพริบความใจเย็น สุขุม ใครออกหมัดได้เร็วกว่ากัน ใครอดทนกว่ากัน ใครชกถูกเป้าหมายมากกว่ากัน ใครสุขภาพดีกว่ากัน ผู้ที่มีฝีมืออย่างเดียวกัน โอกาสที่จะชนะไม่แน่นอนเสมอไป ข้อสำคัญคือ สุขภาพและสมรรถภาพที่เหนือกว่ากัน แม้จะเพียงเล็กน้อยก็ตาม การวางแผนการฝึกซ้อมจึงจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นดังที่ อนันต์ อัดชู (2536 : 20 - 21) ได้แบ่งแผนของการ ฝึกซ้อมไว้ 3 ระยะดังนี้

1. ระยะที่ไม่มีการแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องมีตารางฝึกโดยค่อยๆเพิ่มสมรรถภาพทางร่างกาย ทั่วๆไป และเพิ่มทักษะส่วนบุคคลเป็นเกมสั้นๆ เพิ่มความคล่องแคล่วว่องไว ทำร่างกายและจิตใจให้ พร้อมที่จะทำการฝึกหนักก่อนฤดูการแข่งขัน ในระยะหมดฤดูการแข่งขันนี้เป็นการฝึกเบาๆ ไม่ให้ ร่างกายต้องเจ็บป่วย ปวดเมื่อย ทบพวนทักษะไม่เร่วงรัด เล่นเกมสั้นๆเพื่อให้จิตใจแจ่มใสขึ้น ให้จิตใจมีความพร้อมที่จะฝึกหนักต่อไป การฝึกนั้นจะเป็นการฝึกทักษะต่างๆซึ่งยังไม่สมบูรณ์ แก้ไข ปรับปรุงทักษะที่ต้องการให้ดีขึ้นและชำนาญ ในระยะนี้ให้ดูเกมสั้นการแข่งขันและทักษะที่ถูกต้องจาก

ภาพยนตร์ วิดีโอ เพื่อให้ นักกีฬา มีแรงจูงใจจะพัฒนาทักษะให้ดีขึ้น การไปพักผ่อนหย่อนใจเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อให้ นักกีฬา คลายเครียดกับการฝึกไประยะหนึ่ง อย่าลืมว่ากิจกรรมในแต่ละครั้งเน้นความแข็งแรง ความอดทน เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อมที่จะเล่นต่อไป แก้ไขปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และเตรียมสภาพจิตใจให้พร้อมสำหรับการแข่งขันครั้งต่อไป

2. ระยะก่อนการแข่งขัน ก่อนฤดูกาลแข่งขันระยะนี้เป็นช่วงที่สำคัญมากจะต้องฝึกหัดทักษะให้สมบูรณ์ที่สุด ฝึกกลยุทธ์วิธีและทักษะฝึกให้นักขึ้น ฝึกทั้งความพร้อมของร่างกายและจิตใจ ช่วงนี้ผู้ฝึกต้องระวัง ได้แก่ การเจ็บป่วย การบาดเจ็บของนักกีฬาเพราะโปรแกรมการฝึกต้องเน้นหนักมากขึ้น ผู้ฝึกบางคนฝึกหนักมากเกินไปทำให้นักกีฬาเจ็บหรือการบาดเจ็บก่อนจะต้องระวังการฝึกหนักเกินไป (Over Training) ผู้ฝึกต้องพยายามให้นักกีฬาสมบูรณ์มากที่สุดโดยวิธีการค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป แล้วให้ประมาณว่าก่อนการแข่งขัน 2-3 อาทิตย์ นักกีฬาจะสมบูรณ์ที่สุด การฝึกในช่วงนี้จะต้องฝึกให้มีบรรยากาศเหมือนกับสถานการณ์แข่งขันจริง ทุกครั้งก่อนการฝึกผู้ฝึกจะต้องสอน ชี้แนะสิ่งที่ควรทำ ข้อดี ข้อบกพร่องที่ควรระวังแก้ไข นักกีฬาแสดงความคิดเห็น เสนอแนะที่จะทำให้ดีขึ้น อาหารในช่วงนี้จะต้องดี และสมบูรณ์ การพักผ่อนจะต้องเพียงพอ ระยะนี้เป็นระยะที่ผู้ฝึกจะต้องเอาใจใส่นักกีฬาแต่ละคนเป็นอย่างดี พูดคุย ถามเรื่องทุกข์สุข เรื่องการฝึก ฯลฯ และต้องดูแลและให้กำลังใจให้นักกีฬาพร้อมที่จะแข่งขันมากที่สุด

3. ระยะที่มีการแข่งขัน เมื่อถึงฤดูกาลแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องเตรียมทีมนักกีฬา และความพร้อมทุกๆด้านให้มีความพร้อมมากที่สุด สิ่งที่คุณฝึกต้องเตรียมได้แก่

3.1 ตารางการแข่งขัน ถ้าทราบรายละเอียดหรือตารางการแข่งขันว่าจะทำการแข่งขันกับใคร เมื่อไหร่ คู่แข่งแต่ละคนเป็นอย่างไร จะต้องเตรียมตัวนักกีฬาของเราอย่างไร แข่งเวลาเท่าใด สนามใด นักกีฬาจะซ้อมอะไรได้บ้าง การเตรียมนักกีฬาไปสนามจะนัดกันอย่างไร ควรไปก่อนการแข่งขัน 1 ชั่วโมง เพื่อจะได้พักผ่อนและเตรียมเครื่องแต่งตัว ชินกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม เช่น สนาม ผู้ชม นอกจากนี้ยังมีเวลาให้ผู้ฝึกได้ย้ำถึงแผนการแข่งขัน ถ้ามีความจำเป็นเพิ่มเติม

3.2 ขณะที่มีการแข่งขัน ขณะเริ่มมีการแข่งขันผู้ฝึกจะต้องคอยดูเกมส้อย่างสงบ ค้นหาจุดบกพร่อง จุดเด่นของกลุ่มอยู่ตลอดเวลา พยายามหาข้อแก้ไขที่จะทำให้ได้เปรียบการแข่งขันมากยิ่งขึ้น นำชัยชนะมาให้มากที่สุดและเมื่อระหว่างพักยก ผู้ฝึกจะต้องชี้แนะข้อได้เปรียบ แก้ไขข้อบกพร่อง เน้นเฉพาะที่สำคัญๆเท่านั้น เพราะถ้าสอนมากจะทำให้นักกีฬาสับสนและทำไม่ได้ มีหลักอยู่ว่า “เวลานักกีฬาซ้อมต้องซ้อมให้หนักและเวลาแข่งขันจริงๆก็แข่งขันเหมือนกับการซ้อม” ถ้าฝึกได้เช่นนี้นักกีฬาก็จะมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น เมื่อจบการแข่งขันแล้วไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ ผู้ฝึกสอนจะต้องยินดีต่อผลการแข่งขันว่าทำได้ดีเต็มความสามารถแล้ว

3.3 หลังการแข่งขัน ทุกครั้งหลังจากแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องพูดกับนักกีฬาถึงข้อดี ข้อเสีย จะต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไปอีก อะไรที่ดีควรชมและขอให้ทำต่อไป และควรแสดงความยินดีกับการเล่นของนักกีฬาทุกครั้งไป การพูดและการประเมินหลังจากการแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องพยายามให้นักกีฬาพูดออกมามากๆ และพูดจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในขณะทำการแข่งขัน ผู้ฝึกควรเป็นผู้ฟังที่ดีแล้วคอยสรุปเพิ่มเติมเพื่อจะได้ข้อสรุปต่างๆ ไปปรับปรุงให้ดีขึ้น นักกีฬาควรที่จะให้ความร่วมมือ

และขยับฝึกซ้อมต่อไป เพราะการฝึกซ้อมต่อไปนี้เป็นความคิดของนักกีฬาเองก็จะทำให้มีแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

การฝึกนักกีฬาที่คัดเลือกตัวไว้แล้วก็ต้องฝึกให้พร้อมทุกอย่าง มีการเตรียมแผนการฝึกซ้อมไว้ล่วงหน้าเป็นราย 3 เดือน รายเดือน รายสัปดาห์ และฝึกประจำวัน จะต้องให้นักกีฬามีความพร้อมก่อนทำการแข่งขัน 1-2 สัปดาห์ แต่อย่าลืมว่าการทำแผนการฝึกซ้อมนั้นจะต้องทำอย่างต่อเนื่องกันอาจจะทำเป็นช่วงที่ไม่มีการแข่งขัน ก่อนการแข่งขัน และช่วงที่มีการแข่งขัน

การเตรียมทีมของผู้ฝึกสอน เป็นงานที่มีความรับผิดชอบก่อนการรวมตัวของนักกีฬาเพื่อปฏิบัติตามแผนการฝึก ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างผู้ฝึกสอนต้องเตรียมไว้อย่างพร้อมเพียง เมื่อถึงวันนัดหมาย นักกีฬารวมตัวกันผู้ฝึกสอนจะสามารถดำเนินการฝึกได้ทันที จะเห็นว่าภาระกิจของผู้ฝึกสอนในช่วงการเตรียมทีมเป็นภาระเบื้องต้นในการทำงาน ซึ่งเป็นภาระกิจที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาระกิจในช่วงอื่นๆแต่อย่างใด

เนื่องจากกีฬามวยสากลสมัครเล่นนิยมจัดการแข่งขันในแบบแพ็คครั้งเดียวคัดออกเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการแข่งขันทุกครั้งจึงมีความสำคัญเท่าๆกันหมด เพราะถ้าแพ็คก็จะหมายถึงตกรอบทันที การพักระหว่างยกจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งกว่ากีฬาสชนิดอื่นๆ เพราะเวลาพักเพียง 1 นาที นั้น นักมวยจะต้องพักผ่อนเพื่อให้ร่างกายฟื้นฟูสภาพปกติโดยเร็วและยังต้องใช้เวลาดึงกล้ามเนื้อคลายตัว หรือผู้ฝึกสอนแนะนำอีก เช่น ยกนี้ถ้าไม่ออกหมัดให้มากก็อาจจะแพ้แน่ เพราะว่าคะแนนเป็นรองคู่ต่อสู้ อยู่ หรือถ้านักมวยมีคะแนนนำคู่ต่อสู้อยู่มากแต่ยังเหลือการแข่งขันอีกหลายยก ผู้ฝึกสอนก็ควรบอกให้นักมวยทราบเพื่อเป็นกำลังใจและขอให้ชกอย่างสบายๆ อย่างให้ใช้แรงมากและอย่าประมาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งระวังศีรษะชนกันแตกในการเข้าคลุกวงใน ควรอ้อมแรงไว้ชกในรอบต่อไป เพื่อที่ร่างกายจะได้ไม่บอบช้ำมาก ซึ่งจะต่างจากมวยสากลอาชีพโดยสิ้นเชิง เพราะมวยสากลอาชีพนั้น การชกเพื่อชิงแชมป์หรือการชกป้องกันแชมป์เพียงครั้งเดียวก็พักยาวนานถึง 2-3 เดือน แต่มวยสากลสมัครเล่นนั้นต้องชกติดต่อกันหลายครั้งจนกว่าจะจบการแข่งขันรายการนั้นๆ ซึ่งอาจโชคดีได้หยุดพักผ่อนบ้างเป็นบางวันเท่านั้น

ดังนั้นผู้ฝึกสอนมวยสากลสมัครเล่น จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม ก่อนขึ้นเวทีแข่งขันหรือระหว่างการแข่งขันก็ตาม เพราะธรรมชาติของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นต้องใช้การฝึกอย่างหนักซ้ำแล้วซ้ำอีก เพื่อให้ทนทานต่อทุกสถานการณ์แข่งขัน ทั้งร่างกายและจิตใจ ระหว่างการแข่งขันนั้นก็ต้องใช้ความรุนแรงเข้าปะทะกันภายใต้กติกาที่กำหนดไว้อย่างรัดกุมและเหมาะสม ซึ่งการใช้กำลังและความคิดถือเป็นศิลปะการต่อสู้ที่น่าตื่นเต้นและท้าทายยิ่งนัก เหมาะกับการเป็นกีฬาของสุขภาพบุรุษโดยแท้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แกรี่ (Gary. 1977 : 3184 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจเบื้องหลังทางสังคมของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 12 ปี ค.ศ.1976"

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาส่วนมากมาจากครอบครัวชนชั้นกลาง และชั้นสูงซึ่งได้รับความสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจจากผู้ปกครอง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคมของ นักกีฬานักกีฬาที่มีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในด้านการกีฬา จะต้องมีฐานะ ทางการเงินและทางสังคมเป็นส่วนประกอบนอกเหนือจากส่วนประกอบอื่นๆ เช่น คุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการแข่งขัน ระดับสมองในเชิงกีฬาเป็นต้น นอกจากนี้การสนับสนุนของญาติ เพื่อนฝูง จะเป็นเครื่องช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬาทำให้โอกาสในการที่จะประสบผลสำเร็จของนักกีฬามีมากขึ้น

ฮิล (Hill.1988 : 1975 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียนหญิงระดับ 12 ที่มีความสำคัญต่อทัศนคติเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 1,757 คน ระหว่าง ค.ศ. 1979 – 1980 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถาม โดยจำลองสถานการณ์ของโรงเรียนในรัฐนิวเจอร์ซีย์ 12 แห่ง เพื่อให้เด็กได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับการ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนใน 12 ประเภทกีฬานักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเข้าร่วมแข่งขันมากที่สุด 3 ปี ในแต่ละ 4 ปี จากการวิเคราะห์แบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าเด็กชายเห็นความสำคัญของการเล่นกีฬามากกว่าเด็กหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และทั้งสองกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามากที่สุดในระดับ 9 และจะลดลงเล็กน้อยในช่วงปีที่จะสำเร็จการศึกษา

โช (Cho.1990 : 1070) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลี และโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา" โดยใช้แบบทดสอบทัศนคตินักกีฬาของสเตปป์ที่ใช้วัดทัศนคติในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ชจำนวน 19 คนเป็นโค้ชกีฬาประเภททีมและอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติไต้หวัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีต่อทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สมาวจะสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านทั่วไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีมมีความเห็นด้วยอย่างมากในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ดองปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีที่มีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่างๆทั่วโลกมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่างๆทั่วโลก
6. โค้ชทีมชาติเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

ซิมเมอร์แมน (Zimmerman.1991 : 1754) ได้ศึกษาเรื่องจิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้กระบวนการบำบัดด้วยระบบครอบครัว ทฤษฎีและเทคนิคกับทีมกีฬา การวิจัยนี้เพื่อต้องการที่จะศึกษาวิธีการใหม่ในการทำงานกับทีมกีฬา โดยให้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาใช้จิตวิทยาการกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกซ้อมและการเตรียมทีมกีฬาเพื่อการแข่งขันโดยผู้วิจัยให้คำปรึกษากับทีมกีฬามหาวิทยาลัยด้วยการใช้ทฤษฎีและเทคนิคการบำบัดด้วยระบบครอบครัว การศึกษาแนวทางจิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการศึกษารวมทั้งของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นโดยละเอียด ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่นักบำบัดจะนำไปใช้ในการให้คำปรึกษาแก่ทีมกีฬา

เคียติง (Keating.1993 : 1082) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการเตรียมตัวในการแข่งขันฮอกกีระดับอาชีพ เพื่อต้องการศึกษาผลของการเล่นฮอกกีในระดับอาชีพที่ติดตามก่อนการแข่งขันต่างๆ หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันในแต่ละรอบผลการแข่งขันเปรียบเทียบกับ 5 รายการคือ การมาถึงสนามแข่งขัน ลักษณะของการแต่งตัว การอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน การตัดสินใจหลังการแข่งขัน และพิธีการต่างๆ ของทีม ศึกษาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลนำไปสู่สถานะอื่นๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของร่างกาย ความพร้อมของความรู้สึกและการเตรียมพร้อมทางด้านจิตใจ ผลการศึกษาก่อมาสนับสนุนข้อมูลด้านพิธีการต่างๆ ของทีมลักษณะประจำตัวและจุดมุ่งหมายที่จะนำไปสู่การเตรียมตัวของนักกีฬาลักษณะต่างๆ เหล่านี้แสดงถึงความเที่ยงตรงทางด้านเทคนิค ด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกายและเทคนิคด้านจิตวิทยาการกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาอาชีพจะต้องมีโครงสร้างและลักษณะประจำตัวที่เป็นส่วนรวมมากกว่านักกีฬาสมัครเล่น ซึ่งจะเป็นลักษณะนิสัยติดตัวระยะยาวในการแข่งขันต่างๆ ด้วย

โคซับ (Kozub.1994 : 4029) สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช ความสามัคคีของทีมและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลจากทีมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมของโค้ช จากการให้คะแนนของชาวตุรกี ด้านความสามัคคีของทีมจากแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมของกลุ่มนักกีฬาและพฤติกรรมการเป็นผู้นำของผู้เล่น สังเกตจากการร่วมทีมของผู้เล่นของนักกีฬาซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากระดับการให้คะแนนของลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬาในด้านพฤติกรรมของโค้ชและความสามัคคีของทีม พฤติกรรมของโค้ชและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา ความสามัคคีของทีมและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมของโค้ชจะมีส่วนร่วมในการยอมรับของความสามัคคีของทีม และลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา ความสามัคคีของทีมมีส่วนในความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมของโค้ชและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

เจริญทัศน์ จินตนาเสรี และคนอื่นๆ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเพื่อแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 12 ที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยได้จัดทำแบบสอบถามนักกีฬาที่มารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่หน่วยปฏิบัติงานของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในระหว่างการแข่งขันที่สนามกีฬากลางจังหวัดอุบลราชธานี จำนวนรวมทั้งสิ้น 218 คน

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬามีอายุเฉลี่ย 21.1 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นิสิต และนักศึกษา (ร้อยละ 61.1) นอกนั้นมีอาชีพรับราชการ รับจ้าง และอื่นๆ นักกีฬามีประสบการณ์การแข่งขันตั้งแต่ระดับโรงเรียนถึงระดับประชาชนมาแล้วเฉลี่ย 2-3 ครั้ง มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 12 เป็นเวลา 2 เดือน 23 วัน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 49) ฝึกซ้อมด้วยตนเองมีเพียงร้อยละ 44 มีครูผู้ฝึกสอนควบคุมดูแลการฝึกซ้อม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการฝึกซ้อมที่สำคัญ คือ เรื่องสนามฝึกซ้อม อุปกรณ์ ครูผู้ฝึกสอน และเวลาในการฝึกสอน

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” เพื่อศึกษาปัญหาการจัด

และดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูอื่นๆ ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนคือ สถานที่ไม่เพียงพอโดยเฉพาะสถานที่กลางแจ้งและขาดการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนก่อนเข้าร่วมการแข่งขันส่วนครูพลศึกษาและครูอื่นๆ มีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลา และสวัสดิการสำหรับบุคลากร ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียนครูพลศึกษา และครูอื่นๆ และขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการแข่งขัน

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด” เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาทุกจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามแบบให้ตรวจคำตอบมาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิด และส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบ คือ การขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินการ จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนการขาดการเอาใจใส่ของผู้บริหารงานระดับจังหวัด

การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติในเขต 3 โดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬาทั้งสิ้น 982 คน ได้รับคืน 632 ชุด คิดเป็นร้อยละ 54.36 นำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าซี และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ในด้านผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามลำดับ และนักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมในระดับน้อยในด้านทั่วไป ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันตามลำดับ

2. นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุดในเรื่องสมรรถภาพทางกายที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬาและควรมีการเก็บตัวในขณะที่ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน ตามลำดับ และนักกีฬามีความเห็นอยู่ในระดับน้อยในเรื่องการฝึกซ้อมทักษะเพียงอย่างเดียวในขณะที่ฝึกซ้อม

3. ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักกีฬาแต่ละจังหวัดประสบปัญหาในการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกีฬาประเภทต่างๆ คือ ฟุตบอล กรีฑา บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ ยูโด มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน และยกน้ำหนัก

เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 ” โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดพลานามัย ครูผู้สอนพลศึกษาจากโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 จังหวัดละ 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 70 โรงเรียน และศึกษานิเทศก์พลศึกษาประจำจังหวัดทั้ง 7 จังหวัด

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนขาดความร่วมมือในการให้บริการและส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน ครูผู้ควบคุมกีฬาส่วนใหญ่มีโอกาสเข้ารับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย โรงเรียนขาดสนามและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬา สนามแข่งขันมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการทะนุบำรุงรักษา นักกีฬาของโรงเรียนขาดทุนทรัพย์ในการสนับสนุนเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน ผู้ปกครองเชื่อว่าการฝึกซ้อมมีผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียน งบประมาณที่ได้รับจากกรมพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการดำเนินการแข่งขันและมีกรรมการผู้ตัดสินจำนวนน้อย

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติภายในเขต 8 จังหวัดชุมพร โดยส่งแบบสอบถามให้กับนักกีฬาดอบจำนวนทั้งสิ้น 268 คน นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทั้งหมด นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าซี และความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ในด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมในระดับน้อยในด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านสุขภาพอนามัยด้านขวัญและกำลังใจ และด้านอื่นๆไปตามลำดับ

2. นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดในเรื่องควรมีการเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันและสมรรถภาพทางกายมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬา และนักกีฬามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการตรวจสุขภาพเป็นประจำ ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายขณะฝึกซ้อม ควรมีแพทย์ประจำทีม ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา และควรมีวันหยุดซ้อมประมาณ 1-2 วันต่อสัปดาห์

3. ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักกีฬาแต่ละจังหวัดประสบปัญหาในการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกีฬาประเภทฟุตบอลและกรีฑา

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาในการฝึกซ้อมของ นักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยคณะผู้วิจัย ได้ส่งแบบสอบถามให้กับนักกีฬา เขต 3, เขต 6, เขต 7, และเขต 9 เป็นนักกีฬาชาย 1,154 คน เป็นนักกีฬาหญิง 597 คน รวมทั้งสิ้น 1,751 คน นำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

จากทุกภาครวมกันเป็นปัญหามากคือ ปัญหาสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ด้านปัญหา การขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อมและจากแยกภาคที่เป็นปัญหามากมีดังนี้

ภาคเหนือ มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม คือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะ ฝึกซ้อม ปัญหาด้านอื่นๆ ไป คือ ไม่มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วีดีโอที่เกี่ยวกับกีฬามาใช้

ภาคกลาง มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อมคือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม

ภาคอีสาน มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม

ภาคใต้ มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม คือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม ปัญหาด้านขวัญกำลังใจ คือ ที่พักสำหรับการเก็บตัวไม่สะดวก ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ปกครองไม่ สนับสนุนการฝึกซ้อม ปัญหาด้านอื่นๆ ไป คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อมน้อยเกินไป ไม่มีการนำเอา เทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วีดีโอที่เกี่ยวกับกีฬามาใช้และขาดการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

สุเมธ พรหมอินทร์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการ เตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 โดยใช้แบบสอบถามถามนักกีฬา มหาวิทยาลัยหรือนักกีฬาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ทุกชนิดกีฬาที่ส่งเข้า แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 จำนวน 1,050 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับ คืนมา 985 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย

2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย : ศึกษากรณีศักยภาพของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เมื่อปี พ.ศ. 2536 ศึกษากับผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้จัดการทีม ผู้เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมและนักกีฬารวม 4 ชนิดกีฬา คือ แบดมินตัน ยกน้ำหนัก ยิงปืน และมวยสากล

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาแบดมินตัน มีความเห็นว่ากีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่คนไทยมีโอกาสที่จะได้เหรียญในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกมากถึง 80 เปอร์เซนต์ ทั้งนี้จะต้องมีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 2-3 ปี สำหรับอุปสรรคสำคัญที่มีต่อการเก็บตัว ได้แก่ ภาระกิจเรื่องงานประจำ และเรื่องการเรียนรู้

2. นักกีฬายกน้ำหนักมีความเห็นว่าในการเดินทางไปร่วมแข่งขันยังต่างประเทศจะต้องกำหนดให้นักกีฬาเดินทางไปถึงก่อนการแข่งขันอย่างน้อย 5 วัน เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศ และให้สามารถรับทราบความเปลี่ยนแปลงกฎการแข่งขันได้

3. นักกีฬายิงปืน มีความเห็นว่าควรจัดให้มีการฝึกซ้อมและเก็บตัวระยะเวลานานกว่านี้ ควรจัดส่งนักกีฬาไปร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติก่อนที่จะมีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ควรจัดให้ผู้ฝึกสอนได้เดินทางไปร่วมการแข่งขันด้วยเพื่อจะได้คอยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของนักกีฬาและยังจะสามารถดูแลให้ความช่วยเหลือนักกีฬาได้ เพราะจะเป็นการสูญเสียเปล่าถ้าจ้างผู้ฝึกสอนมาในราคาแพงแล้วให้ควบคุมดูแลเฉพาะการฝึกซ้อมเท่านั้น ต้องการให้มีการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา ยิงปืนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในระดับเยาวชนและควรจัดให้มีการแข่งขันอย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง และต้องการให้มาตรการลดราคาปืน กระสุน และอุปกรณ์อื่นๆ ลงมา

4. มวยสากล มีความเห็นว่า นักกีฬาควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลหลังจากที่เสร็จสิ้นการแข่งขันแล้วเป็นอย่างดีด้วย โดยเฉพาะนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันและควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงและจัดสวัสดิการด้านอื่นๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่

ประชุม บุญเทียม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทิမ်ชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 โดยการสอบถามจากนักกีฬา และผู้ฝึกสอนจำนวน 461 คน ประกอบด้วยนักกีฬาชาย 275 คน หญิง 130 คน และผู้ฝึกสอน 56 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเดินทางของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปสนามฝึกซ้อมไม่สะดวก
2. สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐานและขาดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ

3. ผู้จัดการทีมขาดการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค และโปรแกรมการฝึกซ้อม
 4. เจ้าหน้าที่สมาคมขาดการอำนวยความสะดวก และการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬา และผู้ฝึกสอนในการขออนุญาตไปทำการฝึกซ้อมและขาดการติดตามการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิด และการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬา รวมทั้งการประสานงานด้านธุรการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านที่พัก และที่เก็บตัว ด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัยไม่ดีเท่าที่ควร
 5. นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีภารกิจครบครัน การเรียนหรือการทำงาน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อม
 6. ขาดความร่วมมือในการอนุญาตอย่างเป็นทางการให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกซ้อมจากสโมสร หนึ่งหน่วยงานต้นสังกัดนำนักกีฬาไปแข่งขันในนามสโมสรระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม และขาดความร่วมมือในการส่งนักกีฬามาร่วมคัดเลือก รวมทั้งการฝึกซ้อมจากสโมสรและหน่วยงานต้นสังกัด นอกจากนั้นสโมสรยังอ้างสิทธิเรียกร้องประโยชน์จากนักกีฬา
 7. การเบิกจ่ายงบประมาณ เงินเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับระหว่างการฝึกซ้อมและสวัสดิการในการฝึกซ้อมล่าช้า
 8. การประสานงานระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์กับสมาคมกีฬาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ระเบียบและกติกาการแข่งขันไม่ดีเท่าที่ควร
 9. สมาคมกีฬาขาดการวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวอย่างต่อเนื่องรวมทั้งการจัดหาผู้ฝึกซ้อมหรือทีมที่มีฝีมือทัดเทียมกันหรือดีกว่ามาร่วมฝึกซ้อม หรือประลอง นอกจากนั้นการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬาก็ยังบกพร่อง
- สมคิด ปิ่นทอง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) ใช้แบบสอบถาม 8 ด้าน คือ ด้านสวัสดิการ ด้านการฝึกซ้อม ด้านการเรียนการทำงานและสโมสรหรือหน่วยงานต้นสังกัด ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ด้านงบประมาณ ด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนักกีฬา 520 คน ผู้ฝึกสอน 99 คน และกรรมการบริหารสมาคม 52 คน
- ผลการวิจัยพบว่า
1. ด้านสวัสดิการ มีสภาพการเตรียมทีมมากและมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมฮอกกี ไม่มีการเตรียมทีมด้านนี้และมีปัญหาด้านนี้มาก
 2. ด้านการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมากและมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 13 สมาคมสำหรับสมาคมสนุกเกอร์และยิมนาสติกมีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อยและมีปัญหาด้านนี้มาก

3. ด้านการเรียน การทำงาน สโมสรหรือหน่วยงานต้นสังกัดมีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ มวยสากลและยิมนาสติกมีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

4. ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับมวยสากลสมัครเล่น มีสภาพการเตรียมทีมน้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

5. ด้านโภชนาการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับสมาคมยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมมากและไม่มีปัญหาสมาคม สำหรับสมาคม ยกน้ำหนักมีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 ของสถาบันการศึกษาภาครัฐ และภาคเอกชน โดยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม จำนวน 145 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ผู้ฝึกสอนจำนวน 145 คน และนักกีฬา จำนวน 580 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย รวมทั้งสิ้น 870 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการคัดเลือกตัว ผู้จัดการทีมมีปัญหาที่น้อยที่สุดร้อยละ 36.45 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.00 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาที่น้อยที่สุดร้อยละ 38.72 และปัญหาน้อยร้อยละ 24.73 นักกีฬามีปัญหাপานกลางร้อยละ 41.08 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.90

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 38.92 และปัญหาน้อยร้อยละ 31.92 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 38.62 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.97 นักกีฬามีปัญหাপานกลางร้อยละ 45.32 และปัญหามากร้อยละ 27.76

3. ด้านการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 49.89 และปัญหาน้อยร้อยละ 23.93 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.30 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.58 นักกีฬามีปัญหাপานกลางร้อยละ 42.87 และปัญหามากร้อยละ 25.56

4. ด้านโภชนาการ ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.08 และปัญหามากร้อยละ 27.01 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 35.40 และปัญหามากร้อยละ 27.24 นักกีฬามีปัญหাপานกลางร้อยละ 39.48 และปัญหามากร้อยละ 30.75

5. ด้านสวัสดิการ ผู้จัดการทีม มีปัญหাপานกลางร้อยละ 33.45 และปัญหามากร้อยละ 26.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 31.38 และปัญหามากร้อยละ 26.47 นักกีฬามีปัญหাপานกลางร้อยละ 37.74 และปัญหามากร้อยละ 31.12

6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยภาพรวมมีข้อเสนอแนะว่า

6.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลาย

6.2 ควรมีอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐานและจำนวนเพียงพอ

6.3 ควรมีสนามฝึกซ้อมให้เพียงพอ

6.4 ควรจัดงบประมาณสนับสนุนด้านโภชนาการให้มากขึ้น

6.5 ควรเพิ่มงบประมาณด้านสวัสดิการและด้านเบี้ยเลี้ยง

มีชัย ศรีคุณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรเป็นผู้บริหารงานกีฬาระดับหัวหน้าและรองหัวหน้า 18 คน ผู้ควบคุมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่น 27 คน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น 71 คน รวมทั้งสิ้น 116 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารงานกีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านต่างๆ โดยรวมทั้งหมด ดังนี้

1.1 ด้านบุคลากร มีปัญหาน้อยร้อยละ 57.22 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 15.00 และมีปัญหามากร้อยละ 11.66

1.2 ด้านตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหามากร้อยละ 35.55 มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 28.33 และมีปัญหาน้อยร้อยละ 20.55

1.3 ด้านสนาม อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาน้อยร้อยละ 49.44 มีปัญหามากร้อยละ 26.66 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 12.78

1.4 ด้านงบประมาณ มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 46.11 มีปัญหามากร้อยละ 41.67 และมีปัญหาน้อยร้อยละ 7.22

2. ผู้ควบคุมทีมมวยสากลสมัครเล่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านต่างๆ โดยรวมทั้งหมด ดังนี้

2.1 ด้านบุคลากร มีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 42.59 มีปัญหาน้อยร้อยละ 35.18 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 10.37

2.2 ด้านตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหามากร้อยละ 38.89 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 23.33 และมีปัญหามากที่สุดร้อยละ 21.85

2.3 ด้านสนาม อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.59 มีปัญหาน้อยร้อยละ 26.29 และมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 12.59

2.4 ด้านงบประมาณ มีปัญหามากร้อยละ 46.67 มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 24.07 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 21.11

3. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านต่างๆ โดยรวมทั้งหมด ดังนี้

3.1 ด้านบุคลากร มีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 31.26 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 23.39 และมีปัญหาน้อยร้อยละ 21.40

3.2 ด้านตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหาน้อยร้อยละ 30.56 มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 24.08 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 22.95

3.3 ด้านสนาม อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาน้อยร้อยละ 33.38 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 19.85 และมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 18.30

3.4 ด้านงบประมาณ มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 38.02 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 36.90 และมีปัญหามากร้อยละ 17.88

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมกีฬา วอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการทีมจำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจำนวน 12 คน รวม 36 คน และนักกีฬาจำนวน 144 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่พบมาก คือระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่พบมาก คืออุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อมที่พบมากคือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ

4. ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบมากคือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

5. ปัญหาด้านสวัสดิการที่พบมากคือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา

อนุโพธิ์ สุคนธ์พานิช (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5 โดยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ประจำทีม จำนวน 60 คน นักกีฬา จำนวน 186 คน

ผลการวิจัยพบว่า

เจ้าหน้าที่ประจำทีม

1. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อมสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือจำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 53.33
2. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัยข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 43.33
3. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการจัดการและบริหารทีม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือการสนับสนุนงบประมาณในการทำทีมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.67

นักกีฬา

1. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อม สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมข้อที่เป็นปัญหามากคือสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันใช้สนามเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 32.80
2. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 29.03
3. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการจัดการและบริหารทีม ข้อที่เป็นปัญหามาก คือการสนับสนุนงบประมาณในการทำทีมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.64

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งประกอบไปด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร ที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพบว่า มีโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่มีการฝึกซ้อมนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 27 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 27 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 27 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 116 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งมีทั้งหมด 5 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเลือกโรงเรียนที่มีนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นอย่างน้อย 3 คนประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 15 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 15 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 64 คน โดยมีรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้จัดการทีม	ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
นครปฐม	พระปฐมวิทยาลัย	1	1	3
	มัธยมฐานบินกำแพงแสน	1	1	5
	ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัยฯ	1	1	4
นนทบุรี	ไทรน้อย	1	1	3
	ปากเกร็ด	1	1	4
	บางบัวทอง	1	1	8
ปทุมธานี	ปทุมวิไล	1	1	4
	ธัญบุรี	1	1	3
	ธัญรัตน์	1	1	5
สมุทรปราการ	บางเมืองเขื่อนฟองอนุสรณ์	1	1	4
	มัธยมด่านสำโรง	1	1	5
	วัดทรงธรรม	1	1	3
สมุทรสาคร	สมุทรสาครวิทยาลัย	1	1	5
	วัดธรรมจริยาภิรมย์	1	1	4
	กระทุ่มแบน"วิเศษสมุทคุณ"	1	1	4
รวม		15	15	64

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาขอบข่ายของข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

2. ศึกษาค้นคว้าและสำรวจแนวความคิด ทฤษฎี จากเอกสาร วารสาร ตำรา บทความ
ปริทัศน์นิพนธ์และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาและคำแนะนำจาก
คณะกรรมการที่ปรึกษา

3. ศึกษาหลักเกณฑ์และแนวการสร้างเครื่องมือในการวิจัย เพื่อหารูปแบบในการดำเนินการสร้างเครื่องมือและค้นหาข้อมูลในการวิจัยให้เป็นไปตามความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

4. สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม
2. ปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอน
4. ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ
5. ปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

5. นำขอบเขตด้านต่างๆ มาสร้างข้อย่อยของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 ไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

7. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านได้แก่

อาจารย์วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา

อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์

อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ โพธิ์ศรีสูง

คณบดีคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี

8. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

9. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง

10. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการตรวจแบบสอบถาม
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของแต่ละโรงเรียน
3. ส่งแบบสอบถามและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของแต่ละโรงเรียนทางไปรษณีย์
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มาสรุปเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

f แทน จำนวนความถี่

% แทน ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดพบว่าแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 94 ฉบับได้รับกลับคืนและเป็นแบบสอบถามสมบูรณ์ จำนวน 94 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แบ่งเป็นแบบสอบถามของผู้จัดการทีม จำนวน 15 ฉบับ แบบสอบถามของผู้ฝึกสอน จำนวน 15 ฉบับ และแบบสอบถามของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 64 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป การวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science Personal Computer Plus = SPSS-PC⁺) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

1. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม
2. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม
3. ด้านผู้ฝึกสอน
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ
5. ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

1. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม
2. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม
3. ด้านผู้ฝึกสอน
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ
5. ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ตาราง 2 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	f	3	3	1	7	1
	%	20.0	20.0	6.7	46.7	6.7
2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย	f	5	3	6	-	1
	%	33.3	20.0	40.0	-	6.7
3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม	f	1	-	8	4	2
	%	6.7	-	53.3	26.7	13.3
4. ความสะอาดและความปลอดภัย	f	2	2	6	4	1
	%	13.3	13.3	40.0	26.7	6.7
5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม	f	2	4	2	5	2
	%	13.3	26.7	13.3	33.3	13.3

จากตาราง 2 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม มีดังนี้

1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7

รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุดกับระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับปานกลางกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับมากจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. ความสะอาดและความปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมากที่สุดกับระดับมากจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และระดับมากที่สุด ระดับปานกลางกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ตาราง 3 ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	f	3	1	2	8	1
	%	20.0	6.7	13.3	53.3	6.7
2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย	f	4	3	5	2	1
	%	26.7	20.0	33.3	13.3	6.7
3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม	f	1	2	7	3	2
	%	6.7	13.3	46.7	20.0	13.3
4. ความสะอาดและความปลอดภัย	f	1	1	7	5	1
	%	6.7	6.7	46.7	33.3	6.7
5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม	f	2	2	2	8	1
	%	13.3	13.3	13.3	53.3	6.7

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม มีดังนี้

1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับมากกว่าระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับมากกว่าระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
4. ความสะอาดและความปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และระดับมากที่สุด ระดับมากกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด ระดับมากกว่าระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตาราง 4 ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	f	8	5	12	35	4
	%	12.5	7.8	18.7	54.7	6.2
2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมนักกีฬามวย	f	7	9	28	14	6
	%	10.9	14.1	43.8	21.9	9.3
3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม	f	3	15	22	16	8
	%	4.7	23.4	34.4	25.0	12.5
4. ความสะดวกและความปลอดภัย	f	8	9	32	10	5
	%	12.5	14.1	50.0	15.6	7.8
5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม	f	2	5	18	29	10
	%	3.1	7.8	28.1	45.3	15.6

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม มีดังนี้

1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมนักกีฬามวย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ระดับมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

4. ความสะอาดและความปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ระดับมาก จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 7.8 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตาราง 5 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	f	14	9	15	50	6
	%	14.9	9.6	15.9	53.2	6.4
2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย	f	16	15	39	16	8
	%	17.0	15.9	41.5	17.0	8.5
3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม	f	5	17	37	23	12
	%	5.3	18.1	39.4	24.5	12.8
4. ความสะอาดและความปลอดภัย	f	11	12	45	19	7
	%	11.7	12.8	47.9	20.2	7.4
5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม	f	6	11	22	42	13
	%	6.4	11.7	23.4	44.7	13.8

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม มีดังนี้

1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ระดับมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุดกับระดับน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ระดับมากจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ระดับมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

4. ความสะอาดและความปลอดภัย โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ระดับมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

5. ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ระดับมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

ตาราง 6 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม	f	9	2	2	1	1
	%	60.0	13.3	13.3	6.7	6.7
2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	3	10	1	-	1
	%	20.0	66.6	6.7	-	6.7
3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	5	6	3	1	-
	%	33.3	40.0	20.0	6.7	-
4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย	f	5	3	7	-	-
	%	33.3	20.0	46.7	-	-
5. พินยางเฉพาะตัวของนักกีฬา	f	-	5	3	4	3
	%	-	33.3	20.0	26.7	20.0

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม มีดังนี้

1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมากกับระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับปานกลางกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

5. พินยางเฉพาะตัวของนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และระดับปานกลางกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตาราง 7 ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม	f	9	3	1	1	1
	%	60.0	20.0	6.7	6.7	6.7
2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	2	11	-	1	1
	%	13.3	73.3	-	6.7	6.7
3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	2	8	4	1	-
	%	13.3	53.3	26.7	6.7	-
4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย	f	4	4	6	1	-
	%	26.7	26.7	40.0	6.7	-
5. พินยางเฉพาะตัวของนักกีฬา	f	1	2	2	7	3
	%	6.7	13.3	13.3	46.7	20.0

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม มีดังนี้

1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับปานกลาง ระดับน้อย กับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุดกับระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

5. พินยางเฉพาะตัวของนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับมากกับระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตาราง 8 ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม	f	24	16	12	8	4
	%	37.5	25.0	18.7	12.5	6.2
2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	15	23	16	5	5
	%	23.4	35.9	25.0	7.8	7.8
3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	17	24	11	8	4
	%	26.6	37.5	17.2	12.5	6.2
4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย	f	11	14	30	7	2
	%	17.2	21.9	46.9	10.9	3.1
5. ฝัายเฉพาะตัวของนักกีฬา	f	3	17	18	21	5
	%	4.7	26.6	28.1	32.8	7.8

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม มีดังนี้

1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 และระดับน้อยกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ระดับปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 21.9 ระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

5. พันยางเฉพาะตัวของนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ระดับมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ตาราง 9 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหา
ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม	f	42	21	15	10	6
	%	44.7	22.3	15.9	10.6	6.4
2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	20	44	17	6	7
	%	21.3	46.8	18.1	6.4	7.4
3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	f	24	38	18	10	4
	%	25.5	40.4	19.1	10.6	4.2
4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย	f	20	21	43	8	2
	%	21.3	22.3	45.7	8.5	2.1
5. พินยางเฉพาะตัวของนักกีฬา	f	4	24	23	32	11
	%	4.2	25.5	24.5	34.0	11.7

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม มีดังนี้

1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับปานกลาง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และระดับน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

5. พันยางเฉพาะตัวของนักกีฬา โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ระดับปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตาราง 10 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา	f	6	1	7	1	-
	%	40.0	6.7	46.7	6.7	-
2. ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น	f	2	4	6	3	-
	%	13.3	26.7	40.0	20.0	-
3. ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม	f	-	5	7	2	1
	%	-	33.3	46.7	13.3	6.7
4. ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง	f	-	9	4	1	1
	%	-	60.0	26.7	6.7	6.7
5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม	f	2	5	6	2	-
	%	13.3	33.3	40.0	13.3	-

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน มีดังนี้

1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 40.0 และระดับมากกับระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

2. ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

3. ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และระดับน้อยกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และระดับมากที่สุด กับระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ตาราง 11 ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา	f	2	4	5	2	2
	%	13.3	26.7	33.3	13.3	13.3
2. ความรู้ด้านทักษะกีฬา	f	1	3	6	5	-
มวยสากลสมัครเล่น	%	6.7	20.0	40.0	33.3	-
3. ความสามารถในการถ่ายทอด	f	1	4	4	5	1
ในการฝึกซ้อม	%	6.7	26.7	26.7	33.3	6.7
4. ความสามารถในการวางแผน	f	-	6	4	5	-
ฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง	%	-	40.0	26.7	33.3	-
5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้	f	1	6	7	-	1
ในการฝึกซ้อม	%	6.7	40.0	46.7	-	6.7

ตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน มีดังนี้

1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และระดับมากที่สุด ระดับน้อยกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

2. ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

3. ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมากกับระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และระดับมากที่สุดกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7

5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และระดับมากที่สุดกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตาราง 12 ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา	f	5	7	28	21	3
	%	7.8	10.9	43.8	32.8	4.7
2. ความรู้ด้านทักษะกีฬา มวยสากลสมัครเล่น	f	8	13	25	14	4
	%	12.5	20.3	39.1	21.9	6.2
3. ความสามารถในการถ่ายทอด ในการฝึกซ้อม	f	8	5	20	24	7
	%	12.5	7.8	31.6	37.5	10.9
4. ความสามารถในการวางแผน ฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง	f	12	19	14	15	4
	%	18.7	29.7	21.9	23.4	6.2
5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ ในการฝึกซ้อม	f	8	22	30	4	-
	%	12.5	34.4	46.9	6.2	-

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน มีดังนี้

1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 ระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

2. ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 ระดับมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

3. ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

4. ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 ระดับมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตาราง 13 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา	f	13	12	40	24	5
	%	13.8	12.8	42.5	25.5	5.3
2. ความรู้ด้านทักษะกีฬา	f	11	20	37	22	4
มวยสากลสมัครเล่น	%	11.7	21.3	39.4	23.4	4.2
3. ความสามารถในการถ่ายทอด	f	9	14	31	31	9
ในการฝึกซ้อม	%	9.6	14.9	32.9	32.9	9.6
4. ความสามารถในการวางแผน	f	12	34	22	21	5
ฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง	%	12.8	36.2	23.4	22.3	5.3
5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้	f	11	33	43	6	1
ในการฝึกซ้อม	%	11.7	35.1	45.8	6.4	1.1

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน มีดังนี้

1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ระดับมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

2. ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

3. ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลางกับระดับน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 และระดับมากที่สุดกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

4. ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับน้อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และระดับน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตาราง 14 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม	f	5	4	3	2	1
	%	33.3	26.7	20.0	13.3	6.7
2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา	f	3	4	5	2	1
	%	20.0	26.7	33.3	13.3	6.7
3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม	f	2	5	7	-	1
	%	13.3	33.3	46.7	-	6.7
4. การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา	f	4	6	2	3	-
	%	26.7	40.0	13.3	20.0	-
5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา	f	1	3	6	4	1
	%	6.7	20.0	40.0	26.7	6.7

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีดังนี้

1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับมากที่สุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับมากที่สุดกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตาราง 15 ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม	f	7	3	2	3	-
	%	46.7	20.0	13.3	20.0	-
2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา	f	5	4	3	1	2
	%	33.3	26.7	20.0	6.7	13.3
3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม	f	2	6	4	2	1
	%	13.3	40.0	26.7	13.3	6.7
4. การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา	f	5	3	4	2	1
	%	33.3	20.0	26.7	13.3	6.7
5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา	f	1	6	5	3	-
	%	6.7	40.0	33.3	20.0	-

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีดังนี้

1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมากกับระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อย จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 6.7

3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมากที่สุดกับระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

5. การให้ทุนการศึกษานับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตาราง 16 ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณ
และสวัสดิการ

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม	f	40	16	3	3	2
	%	62.5	25.0	4.7	4.7	3.1
2. การประกันสุขภาพและ	f	24	18	11	8	3
อุบัติเหตุให้กับนักกีฬา	%	37.5	28.1	17.2	12.5	4.7
3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก	f	3	24	21	10	6
ในการฝึกซ้อม	%	4.7	37.5	32.8	15.6	9.3
4. การจัดการเรียนการสอน	f	27	22	10	5	-
เสริมให้กับนักกีฬา	%	42.2	34.4	15.6	7.8	-
5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุน	f	14	23	19	5	3
หรือรางวัลให้นักกีฬา	%	21.9	35.9	29.7	7.8	4.7

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีดังนี้

1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ระดับปานกลางกับระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ระดับปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

4. การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้กับนักกีฬา พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ระดับมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ตาราง 17 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหา
ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม	f	52	23	8	8	3
	%	55.3	24.5	8.5	8.5	3.2
2. การประกันสุขภาพและ	f	32	26	19	11	6
อุบัติเหตุให้กับนักกีฬา	%	34.0	27.6	20.2	11.7	6.4
3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก	f	7	35	32	12	8
ความสะดวกในการฝึกซ้อม	%	7.4	37.2	34.0	12.8	8.5
4. การจัดการเรียนการสอน	f	36	31	16	10	1
เสริมให้กับนักกีฬา	%	38.3	32.9	17.0	10.6	1.1
5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุน	f	16	32	30	12	4
หรือรางวัลให้นักกีฬา	%	17.0	34.0	31.9	12.8	4.2

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีดังนี้

1. เบียดเบียนในการฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ระดับปานกลางกับระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ระดับปานกลางจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ระดับน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ระดับน้อยจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

4. การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักศึกษา โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 ระดับปานกลางจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักศึกษา โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0. ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตาราง 18 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬา	f	3	4	6	2	-
โดยพร้อมเพรียงกัน	%	20.0	26.7	40.0	13.3	-
2. ระยะเวลาในการเก็บตัว	f	2	8	5	-	-
ฝึกซ้อม	%	13.3	53.3	33.3	-	-
3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัว	f	2	5	7	1	-
ฝึกซ้อม	%	13.3	33.3	46.7	6.7	-
4. การจัดระเบียบวินัยในการ	f	2	1	9	3	-
เก็บตัวฝึกซ้อม	%	13.3	6.7	60.0	20.0	-
5. ความพอเพียงทางด้าน	f	3	6	4	2	-
โภชนาการ	%	20.0	40.0	26.7	13.3	-

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม มีดังนี้

1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

2. ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

5. ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ตาราง 19 ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬา	f	3	5	6	1	-
โดยพร้อมเพรียงกัน	%	20.0	33.3	40.0	6.7	-
2. ระยะเวลาในการเก็บตัว	f	2	8	2	3	-
ฝึกซ้อม	%	13.3	53.3	13.3	20.0	-
3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัว	f	3	4	5	2	1
ฝึกซ้อม	%	20.0	26.7	33.3	13.3	6.7
4. การจัดระเบียบวินัยในการ	f	1	2	7	5	-
เก็บตัวฝึกซ้อม	%	6.7	13.3	46.7	33.3	-
5. ความพอเพียงทางด้าน	f	3	8	3	1	-
โภชนาการ	%	20.0	53.3	20.0	6.7	-

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม มีดังนี้

1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

2. ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับมากที่สุดกับระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4. การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

5. ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด กับระดับปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตาราง 20 ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬา	f	11	17	19	9	8
โดยพร้อมเพรียงกัน	%	17.2	26.0	29.7	14.1	12.5
2. ระยะเวลาในการเก็บตัว	f	8	29	15	6	6
ฝึกซ้อม	%	12.5	45.3	23.4	9.3	9.3
3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัว	f	4	12	30	10	8
ฝึกซ้อม	%	6.2	18.7	46.9	15.6	12.5
4. การจัดระเบียบวินัยในการ	f	8	15	22	16	3
เก็บตัวฝึกซ้อม	%	12.5	23.4	34.4	25.0	4.7
5. ความพอเพียงทางด้าน	f	14	23	9	11	7
โภชนาการ	%	21.9	35.9	14.1	17.2	10.9

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม มีดังนี้

1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

2. ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

4. การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ระดับมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยที่สุดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

5. ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 ระดับน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ระดับปานกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9

ตาราง 21 ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
เกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬา	f	17	26	31	12	8
โดยพร้อมเพรียงกัน	%	18.1	27.6	32.9	12.8	8.5
2. ระยะเวลาในการเก็บตัว	f	12	45	22	9	6
ฝึกซ้อม	%	12.8	47.9	23.4	9.6	6.4
3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัว	f	9	21	42	13	9
ฝึกซ้อม	%	9.6	22.3	44.7	13.8	9.6
4. การจัดระเบียบวินัยในการ	f	11	18	38	24	3
เก็บตัวฝึกซ้อม	%	11.7	19.1	40.4	25.5	3.2
5. ความพอเพียงทางด้าน	f	20	37	16	14	7
โภชนาการ	%	21.3	39.4	17.0	14.9	7.4

จากตาราง 21 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม มีดังนี้

1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ระดับมากที่สุดจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

2. ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ระดับมากที่สุดจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ระดับน้อยจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ระดับมากที่สุดกับระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

4. การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ระดับมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และระดับน้อยที่สุดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

5. ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับปานกลาง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ระดับน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1.1 ควรมีรายการจัดการแข่งขันให้มาก
- 1.2 ควรได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารของโรงเรียน
- 1.3 ผู้ปกครองของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรให้ความสนับสนุนและส่งเสริม

2. จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

- 2.1 ควรมีการจัดอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น
- 2.2 ควรได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารของโรงเรียน
- 2.3 ผู้ปกครองของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรให้ความสนับสนุนและส่งเสริม

3. จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

- 3.1 ควรมีงบประมาณสนับสนุนกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้มากขึ้น
- 3.2 ควรมีผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น
- 3.3 ควรมีระยะเวลาฝึกซ้อมให้มาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตการศึกษา 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งประกอบไปด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครปฐม
จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร ที่ผู้วิจัยได้ทำการ
สำรวจพบว่ามีโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่มีการฝึกซ้อมนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 27 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 27 คน
ผู้ฝึกสอน จำนวน 27 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 116 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากล
สมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งมีทั้งหมด 5 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม
จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร โดยวิธีการเลือก
แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเลือกโรงเรียนที่มีนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
อย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 15 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 15 คน และนักกีฬา
มวยสากลสมัครเล่น จำนวน 64 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น
ด้านปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1
มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

1. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม
2. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม
3. ด้านผู้ฝึกสอน
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ
5. ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอลหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทุก 3 ท่าน ในการตรวจแบบสอบถาม
2. ขอลหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของแต่ละโรงเรียน
3. ส่งแบบสอบถามและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของแต่ละโรงเรียนทางไปรษณีย์
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1
2. นำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมาสรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัย สรุปเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตการศึกษา 1

1. ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม คือ ห้องเปลี่ยน
เครื่องแต่งกายมีปัญหาบ่อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ความเป็นสัดส่วนของสถานที่
ฝึกซ้อมกีฬามวยมีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม
มีปัญหาปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ความสะอาดและความปลอดภัย มีปัญหา
ปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม มีปัญหาน้อย
จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม คือ ห้องเปลี่ยน
เครื่องแต่งกาย มีปัญหาน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ความเป็นสัดส่วนของสถานที่
ฝึกซ้อมกีฬามวย มีปัญหาปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม
มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ความสะอาดและความปลอดภัย มีปัญหา
ปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม มีปัญหาน้อย
จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3

ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม คือ
ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีปัญหาบ่อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 ความเป็นสัดส่วนของ
สถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวยมีปัญหาปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 แสงสว่างในสถานที่
ฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ความสะอาดและความปลอดภัย
มีปัญหาปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม
มีปัญหาน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3

ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหา
ด้านสถานที่ฝึกซ้อม โดยรวมคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีปัญหาน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็น
ร้อยละ 53.2 ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย มีปัญหาปานกลาง จำนวน 39 คน
คิดเป็นร้อยละ 41.5 แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ
39.4 ความสะอาดและความปลอดภัย มีปัญหาปานกลาง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9
ห้องน้ำห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม มีปัญหาน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

2. ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ เวทีมวย
ในการฝึกซ้อมมีปัญหามากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 จำนวนของอุปกรณ์ในการ
ฝึกซ้อม มีปัญหามาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.6 คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์
ในการฝึกซ้อม มีปัญหามาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพ

ร่างกาย มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 พันยางเฉพาะตัวของนักกีฬา มีปัญหาหนัก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ เวทีมวยในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนักที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนัก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนัก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย มีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 พันยางเฉพาะตัวของนักกีฬา มีปัญหาน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7

ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ เวทีมวยในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนักที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนัก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนัก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย มีปัญหาปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 พันยางเฉพาะตัวของนักกีฬา มีปัญหาน้อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8

ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม โดยรวมคือ เวทีมวยในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนักที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนัก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาหนัก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย มีปัญหาปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 พันยางเฉพาะตัวของนักกีฬา มีปัญหาน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

3. ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน คือ จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาหนัก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน คือ จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา มีปัญหาปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม มีปัญหาน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาหนัก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7

ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน คือ จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา มีปัญหาปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหาปานกลาง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม มีปัญหาน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง มีปัญหามาก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9

ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมคือ จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา มีปัญหาปานกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหาปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง มีปัญหามาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8

4. ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ คือ เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม มีปัญหามากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา มีปัญหาปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา มีปัญหามาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา มีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ คือ เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม มีปัญหามากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา มีปัญหามากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม มีปัญหามาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา มีปัญหามากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา มีปัญหามาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ คือ เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม มีปัญหามากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา มีปัญหามากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม มีปัญหามาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา มีปัญหามากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา มีปัญหามาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9

ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหา ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมคือ เบียดเบียนในการฝึกซ้อม มีปัญหามากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา มีปัญหามากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม มีปัญหา มาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา มีปัญหา มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัล ให้นักกีฬา มีปัญหา มาก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

5. ความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม คือ การเข้าฝึกซ้อม ของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน มีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ระยะเวลา ในการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหา มาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 การจัดโปรแกรมการเก็บตัว ฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัว ฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ มีปัญหา มาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม คือ การเข้าฝึกซ้อม ของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน มีปัญหาปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ระยะเวลา ในการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหา มาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 การจัดโปรแกรมการเก็บตัว ฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัว ฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ มีปัญหา มาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3

ความคิดเห็นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม คือ การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน มีปัญหาปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหา มาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 การจัด โปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 การจัด ระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ มีปัญหา มาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9

ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหา ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม โดยรวมคือ การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน มีปัญหา ปานกลาง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหา มาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 การจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหาปานกลาง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ มีปัญหา มาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4

ตอนที่ 2 สรุปความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ของปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

1. จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ จากผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 สามารถ สรุปได้ดังนี้

- 1.1 ควรมีรายการจัดการแข่งขันให้มาก
- 1.2 ควรได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารของโรงเรียน
- 1.3 ผู้ปกครองของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรให้ความสนับสนุนและส่งเสริม

2. จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ จากผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

- 2.1 ควรมีการจัดอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น
- 2.2 ควรได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารของโรงเรียน
- 2.3 ผู้ปกครองของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรให้ความสนับสนุนและส่งเสริม

3. จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ จากนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

- 3.1 ควรมีงบประมาณสนับสนุนกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้มากขึ้น
- 3.2 ควรมีผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น
- 3.3 ควรมีระยะเวลาฝึกซ้อมให้มาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อย ไม่พบว่ามีปัญหาในระดับมากทุกรายการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ด้านสถานที่ฝึกซ้อมค่อนข้างมีความพร้อม ไม่มีปัญหา มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเลิศ เอี้ยวเจริญ (2543:75) ที่ว่าปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไปจะมีหอประชุม โรงฝึกพลศึกษา

โรงยิมส์ หรืออาคารชั่วคราวอยู่แล้ว ซึ่งผู้ฝึกสอนสามารถที่จะประยุกต์ดัดแปลงมาเป็นสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้ สำหรับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย รวมทั้งห้องน้ำห้องส้วมนั้น สถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาส่วนมากจะมีความพร้อมอยู่แล้ว

2. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก ได้แก่ เวทีมวยในการฝึกซ้อม จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม และคุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในโรงเรียนมัศึกษานั้น กีฬามวยสากลสมัครเล่น ยังไม่ได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมเหมือนกับกีฬาชนิดอื่นๆ ที่มีการจัดการแข่งขันเป็นประจำสม่ำเสมอ นอกจากนี้แล้วเวทีมวยอาจจะ มีราคาแพงพอสมควร การติดตั้ง การเก็บ การดูแล เป็นการกระทำได้ยาก และยังสิ้นเปลืองพื้นที่ ที่ติดตั้งด้วย จึงทำให้ไม่มีเวทีมวยสำหรับฝึกซ้อมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมนั้นยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้งยังขาดคุณภาพและความทันสมัย ดังที่พีระพงศ์ บุญศิริ (2536:62) กล่าวว่า การจงใจโดยใช้วัสดุ ข้าวของเครื่องใช้เป็น สิ่งล่อใจจัดเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬา เช่น ชุตกีฬา อุปกรณ์ฝึกซ้อมนักกีฬาสมควรที่จะต้องมีอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่ทันสมัยได้มาตรฐานตามหลักสากล จึงจะทำให้ นักกีฬาฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับมงคล แฝงสาเคน (2531:212) ได้กล่าวไว้ว่าในการเตรียมทีมนักกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้น จะต้องสร้างสมรรถภาพทางกายโดยทำการฝึกซ้อมทักษะและเทคนิคต่าง ๆ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา เผือกขวัญดี (2530:65) พบว่าการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้น่าจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเล่นหรือการฝึกซ้อมได้อย่างถูกต้อง

3. ด้านผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในข้อที่มีปัญหามาก ทั้งผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น คือ ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 นั้น อาจมีภาวะความรับผิดชอบ ในหน้าที่หลักที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีอยู่มาก หรืออาจขาดความรู้ ความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามหลักสากล และยังมีปัญหาในด้านของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เป็นนักเรียน ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นหลัก ดังนั้นจึงเป็นปัญหาในเรื่องของการจัดวางแผนที่จะฝึกซ้อมได้อย่างต่อเนื่อง ดังที่ เอนก ช้างน้อย (2527:179) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม การฝึกซ้อมจะต้องกำหนดให้เหมาะสม เพื่อจะได้ไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักกีฬาที่ทำการฝึกซ้อม การจัดทำตารางการฝึกซ้อม จำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นที่เหมาะสม

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก โดยส่วนใหญ่ทั้งผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ที่มีปัญหามากที่สุดคือ เบียดเบียนในการฝึกซ้อม ส่วนผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มวยสากลสมัครเล่น ที่มีความเห็นว่ามีปัญหามากที่สุด คือ การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา และการจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา แสดงให้เห็นว่าปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ด้านงบประมาณและสวัสดิการนั้น มีปัญหามากที่สุด ซึ่งงบประมาณและสวัสดิการ นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อตัวนักกีฬาเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้ให้นักกีฬาได้รับการดูแล เอาใจใส่อย่างดีทำให้นักกีฬามีความตั้งใจฝึกซ้อมและเป็นกำลังใจให้นักกีฬาต้องการที่จะเข้าแข่งขัน ด้วยความมุ่งมั่น อย่างเต็มที่ เพื่อชื่อเสียงแก่ตัวเองและสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของการ กีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา (2536:บทคัดย่อ) พบว่านักกีฬามวยสากล มีความเห็นว่่านักกีฬาควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลภายหลังจากที่เสร็จสิ้นการแข่งขันแล้วเป็นอย่างดี ด้วย โดยเฉพาะนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน และควรเพิ่มเบียดเบียนและจัดสวัสดิการ ด้านอื่นๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่

5. ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น คือ ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม และความพอเพียงทางด้านโภชนาการ ในส่วนของระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อมนั้น คงเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยาก เพราะว่า ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่เป็นครูพลศึกษา หน้าที่หลักก็คือ การเรียน การสอน ดังนั้น จึงไม่มีเวลาที่จะทุ่มเทให้กับการเก็บตัวฝึกซ้อมได้มากนัก เช่นเดียวกับตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเองก็เป็นนักเรียน หน้าที่หลักก็ต้องศึกษาเล่าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544:41) พบว่าตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และ นักกีฬา ด้านการฝึกซ้อม ปัญหาที่เกิดจากการฝึกซ้อม ได้แก่ ระยะเวลาการฝึกซ้อม แสดงให้เห็นว่าการเก็บตัวฝึกซ้อมจะมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันภายในทีม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ตลอดจนการนำเอาวิทยาการสมัยใหม่ เข้ามาร่วมในการฝึกซ้อม ส่วนในด้านความพอเพียงทางด้านโภชนาการ ก็มีความสำคัญ เพราะร่างกายจะสมบูรณ์ได้นั้น ก็ต้องอาศัยในเรื่องโภชนาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ สารผล (2534:127) พบว่าด้านสุขภาพอนามัยของนักกีฬายังขาดความรู้ด้านโภชนาการและไม่ได้บำรุงร่างกายในช่วงเก็บตัวฝึกซ้อม จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อผลการฝึกซ้อมของนักกีฬา อาจจะทำให้ให้นักกีฬาเกิดอาการบาดเจ็บได้ ทั้งนี้ เพราะมีสาเหตุมาจากการรับประทานอาหารที่ไม่เหมาะสมและถูกต้อง ดังนั้น ผู้รับผิดชอบในการเตรียมทีมนักกีฬาต้องคำนึงอยู่เสมอว่า นักกีฬาจะต้องได้รับอาหารและเกลือแร่ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกีฬาประเภทนั้น ๆ

ส่วนความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ พอสรุปได้ดังนี้

ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนมีข้อเสนอแนะที่เหมือนกันคือ ควรมีรายการแข่งขันให้มาก ควรมีการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น ควรได้รับความสนับสนุนและส่งเสริมจาก ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้ปกครองของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จะเห็นได้ว่ากีฬามวยสากลสมัครเล่นนั้น ถูกมองจากหลาย ๆ ฝ่ายว่าเป็นกีฬาที่ต้องมีการปะทะกันของร่างกาย ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายได้ จึงทำให้เป็นกีฬาที่ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการอธิบาย ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกีฬามวยสากลสมัครเล่นในปัจจุบันว่ามีกฎ กติกาที่รัดกุม มีรูปแบบการแข่งขันที่ไม่เป็นอันตราย มีอุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันอันตรายได้เป็นอย่างดี มีวิธีการป้องกันการได้รับบาดเจ็บอย่างถูกต้องต่อผู้บริหารของโรงเรียน ครู อาจารย์ ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ และผู้ปกครองของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เพื่อที่เขาเหล่านั้นจะได้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกีฬามวยสากลสมัครเล่น ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหาด้านนี้ได้พอสมควร

ส่วนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่ว่าควรมีงบประมาณสนับสนุนกีฬามวยสากลสมัครเล่น ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่เพียงพอ ทันสมัย และมีคุณภาพ ตลอดจนต้องการผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถ เพื่อที่จะได้ทำการฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพก่อนการแข่งขันจริง ตลอดจนเห็นว่าระยะเวลาในการฝึกซ้อมยังน้อยเกินไป เพราะนักกีฬาส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการฝึกซ้อมในช่วงเย็นหลังจากเลิกเรียนแล้ว ซึ่งจะมีเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากนักกีฬาอาจมีภาระที่ต้องทำเป็นประจำทุกวัน เช่น งานที่ต้องช่วยเหลือทางบ้าน หรือการบ้านจากการเรียน ดังนั้น ปัญหาในด้านนี้คงต้องหาทางแก้ไขด้วยการเสียสละหาเวลาทุ่มเทให้การฝึกซ้อมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจจะช่วยแก้ไขได้ในระดับหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 อย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ถ้าในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 มีการจัดการเรียนการสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น ควรจะมีการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนด้วย
2. ควรมีการวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาของทุกเขตการศึกษา เพื่อที่จะได้ทำการเปรียบเทียบ
3. ควรมีการวิจัยประเมินผลในการฝึกซ้อม กับการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2528). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติ ภายในเขต3. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2529). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติ ภายในเขต8. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2531). ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา. (2536). การศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2525, 8 ตุลาคม). "การฝึกทางด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน", วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 8 (4) : 20.
- เจริญทัศน์ จินตนาเสรี, และคนอื่นๆ. (2522). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต. กรุงเทพฯ: รายงานวิจัยศูนย์กีฬาศาสตร์การกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. (2542, 21 ตุลาคม). "กีฬา : ยุทธศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนาชาติ," เดลินิวส์. หน้า 23.
- เจษฎา เจียรนัย. (2530). โค้ช. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2525). หลักและวิธีการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยา เกิดจันทิก,และคณะ. (2539). การศึกษาถึงสมรรถภาพการใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนของขาและแขนในนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ. (2543). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชา ฤาษุติกุล. (2530). ผู้ฝึกสอนและกรรมการกีฬามวยสากลและมวยไทย. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

- ประทุม บุญเทียม. (2538). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา เผือกขวัญดี. (2530). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนฟุตบอลทีมชาติตาม ทักษะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าว. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล แฝงสาเคน. (2531). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. ภาควิชาพลศึกษาและสันทนาการ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยอิสานเหนือ. มหาสารคาม : วิทยาลัยครูมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มีชัย ศรีคุณ. (2543). ปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นของสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพงษ์ บางท่าไม้. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมคิด ปิ่นทอง. (2541). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13(ระยะที่ 2). ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2524, 2 เมษายน). "หลักการฝึกซ้อมกีฬาสมัยใหม่", วารสาร สุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 7 (2) : 172.
- สุชาติ สารผล. (2534). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักฟุตบอลด้วยพระราชทานประเภท ก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุเมธ พรหมอินทร์. (2531). ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาในการฝึกซ้อมในการ เตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุพิตร สมหาโต. (2534). *จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ. (2528). *ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของ เขตการศึกษา 12*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อัดชู. (2536). *หลักการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เอนก ช้างน้อย. (2527, ตุลาคม). "การพัฒนาพลศึกษาและการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา," *วารสารศึกษาศาสตร์*. 12(1-4) : 179 – 187.
- อนุโพธ สุนทรพานิช. (2544). *ปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุตร รัตนภักดิ์. (2540). *ปรัชญาและจิตวิทยาการเป็นผู้ฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- Bucher,C.A.1968. *Foundation of Physical Education*. St. Louis: The C.V. Mosby Co.
- Cho , Kwang Min. (1990 , November). "Attituded of Korean National Athletes and Coaches Toward Athletics Participation," *Dissertation Abstracts*. 52(5):1679.
- Frost,R.B.1970. *Psychological Concert Applied to Physical Education and Coach*. Massachusetts: Addison Wesley Publishing, Company.
- Gary , P. (1977, November). "An Investication into the Sociological Background of the Athtetes Who Represented the United State of America in the XII Winter Olympic Games of 1976," *Dissertation Abstracts International*. 38(6): 3184-A.
- Hill, Geoffrey Harrison. (1988, June). "Participation of Twelfth Grade Females in Interscholastic Athletics on Related to Their Attitudes Concerning Participation in Physical Education and Interscholastic Athletics," *Dissertation Abstracts International*. 31(12): 1975 – A.
- Keating, Judith Louise. (1993, May). "Precompetitive preparations in Professional Hockey," *Dissertation Abstracts*. 31(3): 1082.
- Kozub, Stephen Alexander. (1994,May). "Exploring the Relationship among Coaching Behavior, Team Cohesion, and Player Leadership," *Dissertation Abstracts*. 54 (11): 4029.

Zimmerman, Toni Marie. (1991, August). "Uncommon Sports Psychology : A Qualitative Study of the Process of Utilizing Family Therapy : Theory and Techniques With At Athletic Team," *Dissertation Abstracts international*. 52(5): 1754.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึงปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติ เพื่อป้องกัน ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยในครั้งนี้ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับแต่จะนำไปประมวลและแปลผลในลักษณะรวมเท่านั้น โดยที่ท่านไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม และมั่นใจได้ว่าคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่และสถานภาพทางราชการของท่านหรือต่อการเรียน / ผลการเรียนและสถานภาพนักกีฬาของท่านแต่ประการใด ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้ด้วย แบบสอบถามชุดนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม
2. ปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอน
4. ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ
5. ปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด ในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอนจะมีคำชี้แจงเฉพาะ ขอให้ท่านอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจก่อนตอบคำถาม

บวร บุญยงค์

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 1

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อต่อไปนี้ ขอให้ท่านพิจารณาว่าในข้อนั้นประสบปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมากน้อยเพียงใดในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางด้านขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของแต่ละข้อเพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้มากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้มาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้ปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

0. ปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อม

ปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	✓				

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามประสบปัญหาเกี่ยวกับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับมากที่สุด

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

- ☐ ผู้จัดการทีม
- ☐ ผู้ฝึกสอน
- ☐ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านสถานที่ฝึกซ้อม</u>					
1. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย					
2. ความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย					
3. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม					
4. ความสะอาดและความปลอดภัย					
5. ห้องน้ำ ห้องส้วมในสถานที่ฝึกซ้อม					
<u>ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม</u>					
1. เวทีมวยในการฝึกซ้อม					
2. จำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม					
3. คุณภาพและความทันสมัยของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม					
4. อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย					
5. พินยางเฉพาะตัวของนักกีฬา					
<u>ด้านผู้ฝึกสอน</u>					
1. จำนวนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา					
2. ความรู้ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่น					
3. ความสามารถในการถ่ายทอดในการฝึกซ้อม					
4. ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง					
5. การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อม					

ปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านงบประมาณและสวัสดิการ</u>					
1. เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม					
2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา					
3. การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม					
4. การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา					
5. การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา					
<u>ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม</u>					
1. การเข้าฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยพร้อมเพรียงกัน					
2. ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อม					
3. การจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม					
4. การจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม					
5. ความพอเพียงทางด้านโภชนาการ					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

[illegible]

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1. อาจารย์วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ โพธิ์ศรีสูง
คณบดีคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายบวร บุญยงค์
วันเดือนปีเกิด	6 ธันวาคม พุทธศักราช 2505
สถานที่เกิด	อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	49/1 หมู่ที่ 12 ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนธัญรัตน์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนบริบูรณ์ศิลปศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2526	ป.กศ.สูง (วิชาเอกพลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2530	ค.บ. (พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2545	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร